

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

76. vuosikerta

1 / 2023

Jesper Svenssonista
kaksinkertainen
Ballmaster Open
-voittaja

Keilahallien kehitys:
Kellarihalleista
viihdekeskuksiksi

Tulosten takana: Tuhansien tarinoiden Mikko Kaartinen

TOMAS KÄYHKÖ KOLMAS U.S. OPENISSA
- KÄYHKÖ JA SANTTU TAHVANAINEN
LOISTAVAT PBA:SSA YHDYSVALLOISSA

Puheenjohtajan palsta

Keilailuaktiivisuus ja jäsenhankinta

KUTEN OLEN usein sanonut omani ja liittohallituksemme päätavoite on ollut ja on uusien jäsenten saaminen Keilailuliittomme. Tämä on ilman muuta myös nykyjäsenten etu sillä, mitä enemmän meillä on kilpakeilajia, sitä enemmän keilahallien kannattaa heihin satsata. Meillä on tätä kirjoittaessani 13.3.23 7916 jäsentä. Ensimmäisellä koronarajoitusten jälkeiselle kaudella 2021–22 saimme 670 uutta jäsentä ja tällä kaudella olemme tähän mennessä saaneet 533 uutta jäsentä. Eli lajimme saa onneksi edelleen koko ajan uutta verta mutta lisää tarvitaan, sillä ikäjakaumamme tietäen vasta noin 950 uutta jäsentä kaudessa tuo jäsenkäyrämme taas nousu-uralle.

Olen usealtakin taholta saanut vahvistuksen, että keilahalleilla syksy 2022 oli ehkä bisnesmielessä parempi kuin mikään aikaisempi kausi pitkään aikaan. Nimenomaan hupikeilailu palasi voimalla takaisin koronavuosien jälkeen. Tämä on hyvä asia, sillä ilman toimivia keilahalleja meillä ei ole myöskään keilailua harrastuksena. Keilahallien menestys mahdollistaa myös uusien hallien perustamisen paikkakunnille, joissa sitä ei vielä tai enää ole, jolloin voimme saada myös kilpakeilailun pystyyn noillakin paikkakunnilla.

On kuitenkin samalla ensiarvoisen tärkeää, että myös keilahallit ymmärtävät, että hupikeilailu ja kilpakeilailu eivät ole vastakkain vaan tukevat toisiaan, kunhan sillä annetaan mahdollisuus. Keilahallien kannattaa satsata edelleen myös kilpakeilailuun, sillä lisenssikeilaja on samalla sitoutunut asiakas, joka jatkaa harrastustaan jopa eliniän. Jokainen kilpakeilaja toimii samalla lajimme henkilökohtaisena markkinoijana pelkästään puhumalla harrastuksestaan.

Yksi toimiva malli voisikin mielestäni olla vaikkapa seuraavanlainen. Tässä on elementtejä useammastakin keilahallista:

1. Arki-iltapäiväisin veteraaneille on ikähyvityksillä omat viikkokisat, joissa osallistujat olisivat samalla vakuutettuja SKL:n jäsenmaksuun kuuluvalla vakuutuksella. Nämä veteraanipelit olisivat samalla virallisia kilpasarjoja uuden rekisteriohjelmamme tukemana, jolloin jokaisen jäsenemme voi seurata kaikkia pelejään ja keskiarvoaan vaikkapa kännykällä.
2. Arki-iltapäiväisin keilahalli voisi täytyä koululaisten iltapäiväkerholaisista, joista kunta maksaa kulut. Keilahalli voi tälle porukalle ja muutenkin aina nuorille mainostaa hallin omaa junioritiimiä, jonka edulliseen kausihintaan sisältyy halpa viikkotreeni ohjaajineen, kausikortti, tiimin pelipaita ja ensilisenssi, joka mahdollistaa kilpakeilailun ja tarjoaa Keilaja-lehden. Lisäksi tarjotaan edullista aloituspakettia, jossa mukana omat keilakengät ja oma porattu keilapallo. Viikkotreeneiden ohjaajina toimivat lajia harrastavat nuoret, jotka saavat korvauksen harjoituskorttina hallilta.
3. Arki-iltaisin halli tarjoaa hupikeilailua ja samaan aikaan sermin takana on aina myös kilpailueriä ainakin parilla radalla. Jos kilpakeilajia ei ilmene, radat voidaan myydä hupikäyttöön.
4. Viikonloppuisin päivisin on myös aina kilpakeilailueriä tarjolla mutta silloinkin osa hallista on tarjolla hupikeilailuun.
5. Perjantai- ja lauantai-illat kannattaa pääosin varata koko halli hohtokeilailuun, jossa tarjoilu pelaa ja myös kilpakeilajat ymmärtävät sen ja voivat myös tuoda itse kavereitaan sinne.
6. Oleellista myös on, että kaikki yllä mainitut hupikeilailuradat ja kilpailuerät näkyvät verkossa ja voi sieltä myös aina varata, jolloin jokin tietää milloin kannattaa ja voi mennä keilaamaan juuri sitä keilailua, mitä haluaa tehdä.
7. Eri keilailumuotoja voi tehdä siis myös rinnakkain, kunhan halli voidaan jakaa sermillä miten tahansa kahteen tai jopa useampaan eri osaan.
8. Kun tähän vielä lisätään, että halli tarjoaa lisäksi edullista kausiharjoituskorttia nuorille ja toista aikuisille, joita voi siis käyttää aina kun hallissa on tilaa ilman ennakkovarausta, jolloin hallille lii-
säkustannus on marginaalinen.

Yllä mainittu malli lienee ainakin osiltaan tuttu ja osin monessa hallissa ja paikallisliitossa jo käytössä ja uskonkin, että mallilla ja jopa sen osille sekä hallin käyttöaste, että kokonaistulot paranevat ja samalla vakioasiakkaiden eli kilpakeilajien määrä lähtee samalla taas nousuun.

Jutellaan halleilla tästä yhdessä lisää.

Hyvää keilailukevättä kaikille!

Terveisin,
OLLI HOSSI
puheenjohtaja
Suomen Keilailuliitto

Sisältö

NUMERO 1 / 2023

- 2 **PUHEENJOHTAJAN PALSTA**
Keilailuaktiivisuus ja jäsenhankinta
- 3 **SISÄLLYS**
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 **TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA**
Isojen tapahtumien ja projektien kevät
- 5 **BRUSWICK BALLMASTER OPEN**
Jesper Svensson on kaksinkertainen
Ballmaster Open -voittaja
- 8 **INTERNATIONAL HAMMER CHALLENGE**
Toinen EBT-turnaus Talissa elokuussa
- 11 **JÄRVINEN JÄRKEILEE**
Pallot alas, keilaajat ylös
- 12 **TULOSTEN TAKANA: MIKKO KAARTINEN**
Tuhansien tarinoiden Mikko
- 15 **VUOSIKYMMENTEN KEHITYSTAIVAL**
Kellarihalleista viihdekeskuksiksi
- 18 **ULPU KAIKKO IN MEMORIAM**
- 20 **PERTTI TAPOLA**
Ääni keilailulle
- 22 **TIE TEINITÄHDESTÄ HUIPULLE**
Vaatii lahjakkuutta, innokkuutta ja sitkeyttä
- 25 **TOMAS KÄYHKÖ LOISTI U.S. OPENISSA**
Myös Santtu Tahvanaisella isoja onnistumisia
PBA-kiertueella
- 27 **KILPAILUKALENTERI**
- 30 **SM-LIIGAT**
Helsingin GB miesten ja Porin Giants
naisten liigamestari
- 34 **SENIOREIDEN EM-KILPAILUT**
Reija Lundénille Single-kultaa ja Suomen naisille
joukkuehopeaa

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

SUOMEN KEILAILULIITTO

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPAIKKA Lehtisepät Oy, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailu- ja hallintokoordinaattori Olli Pakonen, puh. 050 431 0710, olli.pakonen@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

Palvelukoordinaattori Tiina Keiriö, puh. 050 478 4466, tiina.keirio@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT SKL:n arkisto, PBA Media Gallery ja IBF Media Gallery

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1500 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 1000 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 500 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 300 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VUOSI 2023

	ilmestyy viikolla	aineisto viimeistään
Nro 2	27	12.6.
Nro 3	41	18.9.

Toiminnanjohtajan palsta

Isojen tapahtumien ja projektien kevät

Kevätalvi on parhaimmillaan ja tuttuun tapaan SM-kilpailumme ovat käynnissä ja eri kohderyhmille avoimina, joihin kaikilla on oikeus ja mahdollisuus osallistua. Se on lajissamme hienoa. Junioreiden ja nuorten SM-kisojen karsintaeriä pelataan huhtikuun loppuun saakka Raumalla, miesten ja naisten toukokuun puoliväliin Talissa Helsingissä, senioreiden maaliskuun loppuun Tapiolassa Espoossa ja parakeilailun SM-joukkuekilpailut 15.4. Hämeenlinnassa. Vielä kerkeää mukaan mittaamaan oman tasonsa!

Veteraanien SM-kilpailut Lappeenrannassa on jo pelattu lehden ilmestymishetkellä. Seuraavassa lehdessämme riittää juttuja näistä.

Uusi rekisteri- ja kilpailuohjelmamme etenee lähes suunnitellusti, pieniä viiveitä projektin eri osioiden aikataulujen osalta on tullut, mutta tähän oltiin jo alusta asti varauduttukin. Tuotannon ja valittujen paikallisliitojen kentän testit lähenevät. Ohjelmaan tulee jäsenistölle mahdollisuus henkilökohtaiseen käyttöliittymään, josta jokainen lisenssin omaava keilaaja voi seurata omia pelejään. Siirtyminen uuden ohjelman käyttöön on suunniteltu tapahtuvan kesäkuun 2023 alussa. Jäsenliitoille ja keilahalleille lähetetään kevään aikana ohjeistusta uuteen ohjelmaan siirtymisen valmisteluista.

SKL:lle on tehty ja avattu nyt myös verkkokauppa osoitteessa kauppa.keilailu.fi. Tällä hetkellä verkkokaupan kautta on mahdollista tilata valmennusta suomalaisilta keilailuvalmentajilta kautta maan. Keilahalleille ja jäsenliitoille sivusto tarjoaa oman materiaalipankin, jota täydennetään jatkuvasti. Valittavissa on sekä ilmaisia materiaaleja, joita voi ladata tietokoneelle vapaasti, että maksullisia materiaaleja (mm. starttivihkoja), joita voi verkkokaupan tilauslomakkeen kautta tilata SKL:n toimistolta. Lisäksi on myös mahdollisuus ottaa yhteyttä SKL:n livelähetyksiin, jonka kautta kilpailunjärjestäjä voi tiedustella mahdollisuutta livelähetyksen järjestämisestä omassa keilakilpailussaan. Tulevaisuudessa samalle sivustolle aukeaa myös keilaajien oma fanituotekauppa.

SKL:n Ruusulankadun toimisto on ollut talonyhtiön linjaneerauksen takia pois käytöstä tammikuusta lähtien. Tämän seurauksena olemme olleet muutaman kuukauden väistötiloissa keilahallin kabinettitiloissa, mutta tämän hetken tiedon mukaan pääsemme takaisin pääkallopaikalle huhtikuun lopussa.

SAMI JÄRVILÄ

Jesper Svensson on kaksinkertainen Brunswick Ballmaster Open -voittaja

”Yksi isoimmista voitoista, jonka keilaaja voi saavuttaa”

Ruotsin Jesper Svensson on Ballmaster Open -voittaja vuosimallia 2023. Lisäksi 27-vuotias ammattilaiskeilaaja on harvinaisessa kerhossa, kun hän on voittanut turnauksen kahdesti. Svensson voitti turnauksen tasan kymmenen vuotta sitten ollessaan vain 17-vuotias. Välierässä Svensson voitti hienon turnauksen pelanneen Santtu Tahvanaisen ja loppuottelussa ruotsalainen onnistui kaatamaan maamiehensä Kim Bollebyn.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

Loppuottelu oli kahden ruotsalaisen välinen kaksintaistelu.

TÄMÄN VUODEN Brunswick Ballmaster Open päättyi **Jesper Svenssonin** voitonjuhliin. Sen lisäksi, että Svensson voitti edellisen kerran vuonna 2013, ei tässä välissä ruotsalaiskeilaja ole voittanut turnausta, vaikka vuosittain Ballmaster Openissa on vahva ruotsalaisten huippukeilajien edustus. Edellisen kerran ruotsalaisten välinen loppuottelu on puolestaan nähty vuonna 1992, jolloin finaaliassa kohetasivat **Mats Karlsson** ja **Gunnar Samuelsson**. Karlsson kruunattiin tuolloin voittajaksi, ja sen jälkeen Jesper Svensson on ainoa Ballmaster Openin voittoa juhlinut ruotsalaiskeilaja.

Svensson on nyt kovassa kerhossa, kun enemmän kuin kerran Ballmaster Openin ovat voittaneet: **Mika Koivuniemi** (1998, 2010, 2011 ja 2014), **Pasi Uotila** (2000, 2004 ja 2009) **Simo Vähä-Korpela** (1983, 1884 ja 1993), **Lasse Lintilä** (1988, 2003 ja 2006), **Kimmo Lehtonen** (2002 ja 2007) ja Mats Karlsson (1980 ja 1992).

Kaikkinensa tämän vuoden Ballmaster Open palasi poikkeusvuosien jälkeen hienosti takaisin normaaliin päiväjärjestykseen, kun yleisökin pääsi paikalle tämän vuoden turnauksessa. Kilpailijoidenkin osalta luvut olivat komeat: 499 pelaajaa 19 maasta ja 1080 kilpailusuoritusta.

Suomalaisittain neljän parhaan pudotuspeleissä jännitys kohdistui Svenssonin ja **Santtu**

Tahvanaisen väliseen välieräkohtaamiseen. Tasaisessa kamppailussa ratkaisua haettiin kymppiruudussa. Svensson sysäsi paineet suomalaiselle tekemällä kolme kaatoa kymppiruutuunsa, minkä jälkeen Tahvanainen oli pakotettu kaatoon, mutta tiukassa paikassa Tahvanaiselle tuli ratkaisevassa paikassa reikä. Välierän lopulliset pisteet Svenssonin hyväksi 228–218.

Loppuottelussa Svensson kohtasi toisen ruotsalaispelaajan **Kim Bollebyn**, joka voitti toisessa välierässä viime vuoden Ballmaster Open -voittajan, Italian **Nicola Pongolinin**.

Ruotsalaisten välinen finaali oli Svenssonilta vahva näytös ja turnauksen voitto ratkesi selkeällä erolla 267–212.

– Olen vain erittäin iloinen tällä hetkellä. Tämän turnauksen voittaminen on yksi isoimmista voitoista, jonka keilaja voi saavuttaa. Ballmaster Open on yksi Euroopan merkittävimpiä kilpailuita, koska täällä on niin kova taso ja paljon pelaajia. Tuntuu erityisen hyvältä myös se, että voitin täällä kymmenen vuotta sitten ja nyt uudelleen. Muistan, kuinka hyvältä voitto tuntui silloin. Tässä välissä on ollut muutamia hyviä vuosia itselleni täällä, mutta en ole mennyt niissä päätyyn asti. Tuntuu fantastiselta, että tänä vuonna onnistuini, Svensson kuvaili päällimmäisiä tunteuksiaan.

Kuten muillakin huippukeilajilla Ballmaster Openissa, joutui Svenssonkin tekemään erilaisia muutoksia ennen kuin paras vire pitkän turnauksen aikana löytyi.

– Ensimmäinen karsintaeräni oli vaikea ja jouduin tekemään paljon muutoksia pallojen kanssa. Toisessa erässäni löysin pelini paremmin ja finaalivaiheissa tunsin oloni hyväksi. Neljän parhaan pudotuspelit eivät olleet helpot. Bolleby keilasi erittäin hyvin ja minulla oli myös onnea mukana, kuten Santtu Tahvanaista vastaan välierässä.

Svensson halusi kiittää myös Talin keilahallin henkilökuntaa järjestelyistä, jotka ovat ruotsalaisen mukaan aina loistavat.

– Se on varmasti iso syy sille, miksi turnaus on niin suosittu. Täällä oli jälleen kaikki hoidettu ensiluokkaisesti.

27-vuotias Svensson on myös hiljattain saanut esikoislapsena ja kotona odottaa muutamaa kuukauden ikäinen taapero isäänsä kotiin.

– Nyt minulle on hetki aikaa kotona perheelleni ennen kuin lähdän Yhdysvaltoihin PBA-kiertueelle. Lapsemme on vielä niin pieni, ettei hän ymmärrä keilailusta, mutta yritän päivittäin tehdä perheeni ylpeäksi. Isänä olemisen ensimmäiset kuukaudet ovat olleet upeat ja odotan kovasti, mitä minulla ja perheelläni on tulevaisuudessa edessämme, Svensson hehkutti.

Vuoden 2023 Ballmaster Openin kärkinelikko: Jesper Svensson, Kim Bolleby, Santtu Tahvanainen ja Nicola Pongolini.

Santtu Tahvanainen:

”Tämä turnaus antoi potkua tulevaan”

Karvaasti ulos loppuottelusta jäänyt 26-vuotias ylöjärveläinen Santtu Tahvanainen osasi arvostaa omaa loistavaa sijoitustaan turnauksessa.

– Oma tyhmyys välierässä vähän harmittaa. Minulla oli haasteita oikean radan kanssa ja toisen heiton jälkeen ajattelin vaihtaa palloa, mutta en tehnyt sitä ja hakkasin vähän päätä seinään. Jälkeenpäin mietittynä olisi pitänyt olla enemmän rohkeutta tehdä se vaihto. Kokonaisuutena olen kuitenkin erittäin tyytyväinen omaan turnaukseeni. Minulla on ollut pieni breikki treenaamisesta ennen Ballmaster Openia ja tämä antoi potkua tulevaan ennen kuin lähdin Yhdysvaltoihin PBA-kiertueelle ja sinne on huomattavasti helpompi lähteä, kun itseluottamus on kunnossa. Tämän turnauksen tulos oli erittäin tervetullut itseluottamuksen kannalta itselleni. Varmasti myöhemmin voin tähän sijoitukseen olla erittäin tyytyväinen, Tahvanainen sanoo.

Viime kaudella ammattilaiskiertue PBA:n vuoden tulokkaaksi valittu ja keilaseura Lahden Baytä edustava Tahvanainen antaa kehunsa myös Svenssonille.

– Kyllähän sen näki, miksi hän on ansainnut lempinimen Icedman. Hän ei heittänyt kertaakaan taskusta ohi ja osasi oikeassa paikassa antaa paineet minulle. ●

Brunswick Ballmaster Open 2023 TOP48 lopulliset sijoitukset:

1 Jesper Svensson (SWE)	25 Antonino Fiorentino (ITA)
2 Kim Bolleby (SWE)	26 Maxime Dubois (FRA)
3 Santtu Tahvanainen	27 Mikkel Sørensen (DEN)
4 Nicola Pongolini (ITA)	28 Petri Mannonen
5 Carsten Hansen (DEN)	29 Pasi Uotila
6 James Blomgren (SWE)	30 Lee Cocker (ENG)
7 Juho Rissanen	31 Petteri Salonen
8 Joonas Jähi	32 Juhani Tonteri
9 Samu Valaranta	33 Peppi Konsteri
10 Niko Oksanen	34 Linus Boström
11 Teodor Samuelsson (SWE)	35 William Berggren (SWE)
12 Leevi Saikkala	36 Tiainen Samuli
13 Jesse Kallio	37 Erik Davolio (ITA)
14 Dominic Barrett (ENG)	38 Frank Drevestedt (GER)
15 Karl Wahlgren (SWE)	39 Robin Hultsten (SWE)
16 Sanna Oksanen	40 Luukas Väänänen
17 Markus Jansson (SWE)	41 Roni Leskinen
18 Kaaron Salomaa	42 Sami Salin
19 Tomas Käyhkö	43 Rami Mukkula
20 Joonas Jehkinen	44 Mattias Wetterberg (SWE)
21 Pontus Andersson (SWE)	45 Arto Piipponniemi
22 Mathias Grønne Ankerdal (DEN)	46 Jani Soukka
23 Henry Laine	47 Sami Luoto
24 Pyry Puharinen	48 Sebastian Susiluoto

Brunswick Ballmaster Open palasi vahvana

International Hammer Challenge ensimmäistä kertaa Talissa elokuussa

Ballmaster Openin aikana varmistui, että Talin keilahallissa järjestetään elokuussa toinen EBT-turnaus, kun International Hammer Challenge kokoa jälleen suomalaiset sekä ulkomaalaiset keilaajat yhteen saman katon alle. Turnauksen peliformaatti poikkeaa Ballmaster Openista ja tässä uutisessa Oy Bowling Ab:n toimitusjohtaja Kai Virtanen kertoo asiasta tarkemmin.

TEKSTI JA KUVAT: **HENRI HAVUSELA**

– **HYVÄ FIILIS** jäi Ballmaster Openista ja kaikin puolin voidaan pitää tämän vuoden turnausta onnistuneena. Hyvä määrä oli pelaajia ja suorituksia, minkä lisäksi yleisöäkin oli oikein mukava määrä paikalla. Yleisesti ottaen tyytyväisiä olemme. Kun kansainvälistä keilailua tällä hetkelläkin katsoo, niin järjestämisessä oli myös riskejä olemassa, joten hyvin meidän osaltamme meni tämänkin vuoden turnaus, sanoo Ballmaster Openin järjestämisestä vastaavan Oy Bowling Ab:n toimitusjohtaja **Kai Virtanen**, joka myös jatkaa.

– Tämä on osoitus siitä, että Ballmaster Openilla on arvostuksensa erityisesti suomalaisten keilaajien keskuudessa. Suomalaiset pelaajat ovat turnauksen tärkein asia ja ilman heitä ei olisi olemassa Ballmaster Openia. Ulkomaalaisia pelaajia tarvitaan ja heitä oli kiitettävä määrä tänäkin vuonna, mutta suomalaispelaajien osallistuminen on tärkein asia turnauksen kannalta.

Olenainen ero viime vuosiin oli yleisön pääseminen normaalisti paikalle. Viime vuonna ei koronarajoitusten takia saanut ottaa yleisöä yhtään halliin.

– Paras asia tämän vuoden turnauksessa oli se, että yleisö ja Ballmaster-tunnelma saatiin takaisin Taliin. Kyllähän se on tämän tyyppisten turnausten suola, että Talin keilahallin kokoiseen tilaan saadaan keilaajat saman katon alle kilpailemaan ja viettämään aikaa. Tämä on myös mielestäni iso syy sille, miksi keilailua ei mielestäni pidä siirtää kokonaan nettiin, vaikka livelähetykset kehittyisivät kuinka paljon. Yleisön paikallaolo on oleellinen osa keilailua, Virtanen linjaa.

Moni ei välttämättä ymmärräkään täysin, kuinka iso turnaus Ballmaster Open lopulta on.

– Muistan, kun jenkkiammattilainen **Sean Rash** kertoi, että Ballmaster Openissa on finaalipäivinä enemmän yleisöä kuin PBA-turnauksissa. Tätä koitan vahvasti tuoda suomalaisille esille ja on hienoa, että juuri ihmiset tekevät Ballmaster Openista sen, mitä se tänä päivänä on ja edustaa.

– Mielissään olemme tästä kaikesta ja meillä on vahva usko tulevaisuuteen, jonka takia julkaisimmekin elokuussa pelattavan seuraavan EBT-turnauksen Ballmaster Openin aikana, Virtanen sanoo.

International Hammer Challenge saapuu elokuussa – palkintopotti kokonaisuudessaan noin 45 tuhatta euroa

Tosiaan, Talissa keilataan jälleen iso kansainvälinen keilaturnaus, joka kantaa nimeä International Hammer Challenge ja se pelataan 11.-20. elokuuta. Idea uudelle turnaukselle juontaa juurensa Virtasen mukaan vuoteen 2021, kun poikkeuksellisesti Ballmaster Open järjestettiin elokuussa.

– Silloin kaikki meni olosuhteisiin nähden hyvin koronasta huolimatta. Meillä syntyi siitä ajatus, että olisikohan nyt korkea aika tuoda Taliin toinen EBT-kiertueen kisa elokuulle. Tätä on tarkoitus lähteä tekemään isolla panostuksella heti alusta ja valmisteluita on tehty pidempään. Asia sai lopullisen varmistuksen tämän vuoden Ballmaster Openin aikana, Virtanen summaa.

Turnauksen säännöt ovat selvillä ja niitä viimeistellään parhaillaan.

– Säännöt ja tarkat tiedot julkaistaan lähiaikoina kokonaisuudessaan. EBT-kiertueen mittapuulla tästä tulee iso turnaus ja noin 45 tuhatta euroa tulee olemaan palkintorahojen kokonaispotti.

Karsinnan formaatti tulee olemaan samanlainen kuin Ballmaster Openissa, mutta finaali vaihe tulee olemaan erilainen.

– Tarkoitus on pelata paras kolmesta ja paras viidestä -pelejä, mutta neljän parhaan pudotuspelit ovat televisioinninkin takia samanlaiset kuin Ballmaster Openissa. Ylen kanssa emme ole vielä keskustelleet, joten TV-lähetysten osalta tilanne on auki. Mahdollisuus on myös yrittää saada ratkaisuhetket maksukanaville, mikäli Ylelle ei sovi tämä ajankohta.

Turnaus tulee palvelemaan eri kohderyhmiä, kuten seniори- ja juniorikeilaajia.

– Meillä tulee olemaan sellainen formaatti, että varsinaisen finaali-osion ulkopuolelle jääneille pelaajille järjestetään B-finaali, johon etenee 12 junioria, 12 senioria sekä 12 yleisen tason keilaajaa. Näistä kaikista luokitusta B-finaalista nousee vielä jokaisesta kolme parasta keilaajaa mukaan niin sanottuun A-finaaliin. Tämä ajatus meillä oli suunnittelun alkumetreiltä saakka mukana. Haluamme, että turnaus palvelee sekä suomalaisia ja ulkomaalaisia keilaajia mahdollisimman laajasti ja mahdollisimman moni pääsisi kisaamaan isoa turnausta Talissa ja kokisi sen mielekkääksi asiaksi saapua paikalle pari kertaa vuodessa, Virtanen sanoo.

Kai Virtanen (kuvasa kesk.) on Talissa tuttu näky sekä radoilla että kilpailujärjestäjän roolissa. Virtanen toivoo, että suomalaiskeilajat ottavat International Hammer Challenge omakseen samalla tavalla kuin Brunswick Ballmaster Openin. Kuvassa myös Mika Luoto (vas.) sekä Mika Oksanen.

Kun International Hammer Challenge julkaistiin Ballmaster Openin yhteydessä, olivat ulkomaalaispelaajat mielissään.

– He viihtyvät Talissa ja on hienoa, että pystymme tarjoamaan heille nyt myös kilpailun elokuulle ja he pääsevät toivottavasti näkemään vaihteeksi myös kesäistä Suomea.

Virtanen haluaa kuitenkin korostaa, että Talissa järjestettävissä kilpailuissa halutaan erityisesti palvella suomalaista keilailukenttää, joka mahdollistaa tämän kokoluokan turnaukset.

–Tavoite on, että tästä tulee jokavuotinen tapahtuma. Emme voi liikaa korostaa sitä, että Ballmaster Openin tavoin tämänkin kilpailun tulevaisuuden ratkaisee se, kuinka hyvin suomalaiskeilajat saapuvat paikalle. Osallistumalla tähän uuteen kilpailuun, suomalaiset keilajat tukevat sitä, että meillä on tulevaisuudessa kaksi Euroopan kiertueen kisaa vuodessa Talissa. Tähän kannattaa osallistua mukaan ja nyt ensimmäisenä vuonna osallistumismaksut tulevat olemaan jonkin verran Ballmaster Openia edullisemmat varsinkin suomalaisille suunnatuissa ensimmäisissä karsintaerissä. Pyrimme tekemään kaikkemme sen eteen, että suomalaiset keilajat saavat tästä Taliin toisen ison turnauksen, johon on mielekäs osallistua vuosittain, Virtanen täsmentää.

Ja mikä sen hauskeempaa kuin vuosittain kaksi isoa turnausta, jotka kokoavat keilailuperheen yhteen Suomessa?

– Jos mietitään ulkomaalaisia sekä suomalaisia keilajia, jotka pelaavat paljon, niin keilailusta on tullut ympärivuotista ilman pi-

dempiä taukoja. Kausi ei ala, eikä lopu. Sitä suuremmalla syyllä tämä on hyvä mahdollisuus tarjota suomalaisille keilajille isoa turnausta elokuussa ilman, että tarvitsee lähteä ulkomaille pelaamaan, Virtanen korostaa. ●

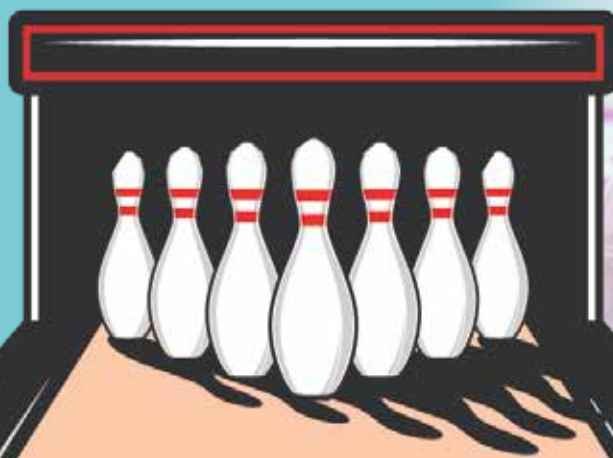
Brunswick Ballmaster on säilyttänyt vahvan asemansa eurooppalaisessa keilailussa poikkeusvuosista huolimatta.

SUOMEN KEILAILULIITTO

Lüity

Suomen Keilailuliiton tukijaksi ja autat maajoukkueen menestymistä radoilla!

Oletko sinä tai yrityksesi kiinnostunut tukemaan suomalaista keilailua, joka on maailman mittapuullakin kärkiluokkaa?

Suomen Keilailuliiton juuret ulottuvat vuoteen 1939 ja Tampereelle. Tästä eteenpäin on suomalainen keilailu saavuttanut arvokilpailuissa EM- ja MM-tasolla kaikissa ikäluokissa yhteensä satoja mitaleja – enemmän kuin suomalaiset missään muussa palloilulajissa.

TUKIJANA olet mukana tukemassa kotimaista keilailua sekä Suomen Keilailuliiton toimintaa. Olet mahdollistamassa huipulle tähtävien keilaajiemme ammattimaista harjoittelua ja näin auttamassa saavuttamaan heidän omia haaveitaan ja unelmiaan. Tukesi on tärkeä! Urheilijoidemme matka kohti ammattilaisuutta on vaativa ja kaikki tuki on tärkeää.

Suomen Keilailuliiton vastaanottamat tukirahat käytetään lyhentämättömänä Suomen keilailumaajoukkueen toimintaan ja kehittämiseen.

Keilailu itsessään on yksi maailman harrastetuimmista urheilulajeista. Laji sopii kaiken ikäisille kuntosotasosta tai fyysisistä ominaisuuksista riippumatta. Suomessa lajia pystyt harrastamaan yli 140:ssä keilahallissa ja paikallisliittojakin löytyy 59 kappaletta ympäri Suomen.

Tukijana olet mukana tukemassa liittomme toimintaa ja mahdollistamassa huipulle tähtävien keilaajiemme ammattimaista harjoittelua – samalla auttaen heitä kohti omia unelmiaan ja tavoitteitaan. Suomen Keilailuliiton vastaanottama tuki käytetään lyhentämättömänä keilailun maajoukkueen toimintaan.

Yksityistukijaksi voit liittyä haluamallasi summalla tai 100 euron vähittäissummalla. Yritystukijana voit liittyä mukaan haluamallasi summalla tai 500 euron vähittäissummalla.

YRITYSTUKIJA

Vähintään 500€ / Vuosi

- Yrityksen nimi ja logo liiton verkkosivuilla
- Keilaajalehti 4 kertaa vuodessa
- Näkyvyys jokaisessa Keilaajalehdessä
- Iltatapahtuma vuosittain

YKSITYINEN TUKIJA

Vähintään 100€ / Vuosi

- Henkilön nimi liiton verkkosivuilla
- Keilaajalehti 4 kertaa vuodessa

Lisätietoja aiheesta sekä liittymislomake Suomen Keilailuliiton tukijoiden sivulta:
www.keilailu.fi/suomen-keilailuliiton-tukijat

Mekin olemme mukana tukemassa suomen keilailuliiton toimintaa.

Yksityiset tukijat:
Arvi Vihersola

Pallot alas, keilaajat ylös

Tänä keväänä tulee kuluneeksi tasan 50 vuotta siitä, kun aloitin keilailuharrastukseni Kuusankosken keilahallilla. Menestystäkin on tullut ainakin sen kerran, että kipinä on säilynyt vuosikymmenestä toiseen. Myös järjestötyössä minulle on tarjottu vuosikymmenten aikana yhä vaativampia tehtäviä, jotka nekin ovat pitäneet virettä yllä.

Mutta vaikka minä olen edelleen aika lailla minä, keilailu on muuttunut rajustikin kuluneiden 50 vuoden aikana.

Ehkä suurin, näkyvin muutos on ollut pallomäärien lisäys. Paljon muutakin on muuttunut – ja pitääkin muuttua – mutta keskityn tällä kertaa nyt vain näihin palloihin.

Ennen keilaaja pärjäsi yhdellä, kahdella pallolla. Minäkin vetelin 1970-luvun loppupuolella yli 200:n kausikeskiarvolla, mutta nyt edes ikätasoituksilla en aina pääse samaan. Tietty kyse on myös oman keilaamisen määrästä.

Nykyään menestyäkseen palloarsenaalin on hyvä pitää sisällään toistakymmentä murikkaa. Lisäksi vähintään muutama uusi pallo on

hankittava vuosittain, että saa kaiken mahdollisen hyödyn pallojen uusista ominaisuuksista – tai sellaisiksi väitetyistä. Huomionarvoista on myös se, että nykypallot kuluvat puhki entisiä nopeammin.

Kuten tiedämme, kilpakeilaajien määrät niin Suomessa kuin maailmalla ovat vähentyneet, osin jopa romahtaneet. Voisiko yksi syy – ehkä merkittäväkin – tähän kielteiseen kehitykseen olla kirjoittamani ”tarvittavan” pallomäärän moninkertainen kasvu.

On ymmärrettävää, että pallojen valmistajat ja myyjät eivät välttämättä innostu, jos pallojen määrää lähdetäisiin sääntöjen kautta vähentämään. Mutta eihän pallobisneskään voi kukoistaa, jos kilpakeilaajien määrät vähenevät jatkuvasti ympäri maailmaa.

Eli voisikohan keilaajien ja kilpailusuoritusten määrät lähteä uuteen nousuun, jos niin nykyiset kuin potentiaaliset uudet keilaajat huomaisivat, että jo muutamalla pallolla voisi pärjätä oman taitotasonsa edellyttämällä tasolla. Tämä tietenkin vaatisi niin sääntömuutoksia kuin ehkä muutoksia myös ratahoitoihin liittyen.

Jos kaikki menisi kuten Strömsössä, kaikki voittaisivat: pallojen valmistajat, pallojen myyjät, keilahallit, seurat ja kaikki muut alan organisaatiot ja yhteistyökumppanit. Koko ala. Ja ehkä olympiportitkin taas olisivat lähempänä avautumistaan.

Tietenkin aina on olemassa myös toinen vaihtoehto: jatketaan kuten ennenkin.

Lopuksi KUTSU! 50-vuotista keilailu-uraa ni ”juhlistan” Kuusankosken keilahallilla perjantaina 14. huhtikuuta klo 16-19. Jos haluat, tule moikkaamaan. Luvassa on tuttuja tapaamisia, ehkä keskustelua keilailusta ja ainakin maittavia juomia. ●

PS. eihän keilailu toki ole ainoa välineurheilulaji nykyään. Äsken pidetyissä hiihdon MM-kisoissa vaikkapa Krista Pärmäkoskella oli mukanaan 50–60 suksiparia...

Harri Järvinen

”Nykyään menestyäkseen palloarsenaalin on hyvä pitää sisällään toistakymmentä murikkaa.”

Tuhansien tarinoiden Mikko

Tulosten takana –juttusarjan kolmannessa osassa ääneen pääsee yksi 1980-luvun nimekkäimmistä keilaajista Suomessa, Mikko Kaartinen. Edellisessä jutussa Kaartisen haastoi Kari Jehkinen, joka muistetaan muun muassa menestyksekkäästä MM-kotikisajoukkueesta Kaartisen ja kumppaneiden rinnalla.

TEKSTI: SIMO UOSUKAINEN KUVAT: HENRI HAVUSELA JA SKL:N ARKISTO

KEILAHALLIEN KAHVIPÖYDISSÄ taidettiin jo etukäteen naureskella, että nyt tarvitaan erikoispaksu Keilaaja-lehtipainos, kun Kaartisen Mikko pääsee haastatteluvuoroon. Kun koittaa tiivistää liki kaiken ja vielä vähän enemmän keilailussa kokeneen, suhteellisen supliikin kaverin tarinoita parille A4-lehtiölle, on se yksi mahdottomuus. Ja siksi tehtiin Mikosta myös toinenkin juttu. Jotta saataisiin kerrottua edes marginaalinen osa hienoista tarinoista.

Helsinkiläinen Mikko Kaartinen oli 1970-luvulla keilaajaperheen poika, jonka oma keilailu-ura alkoi kilpailumielessä kuin vahingossa. Mikon äiti Tuula oli maajoukkuekeilaaja ja voitti urallaan menestystä myös arvokilpailuissa, isä Veikko sen sijaan hänkin B-luokan keilaaja. Kerran kävi kuitenkin niin, että **Veikko Kaartinen** tarvitsi itselleen pelikaverin Tapiolaan, ja totesi, että on aika rekisteröidä Mikko. Lyhyellä keilailukokemuksella Tapiolan perjantai-illassa vuonna 1973 heitetty ensimmäinen kilpailulappu tuotti kahdeksan sarjan tuloksen 1228. Ura polkaistiin käyntiin.

– En ehtinyt saada tuota varten edes seuran paitaa. Isä totesi, että se hoidetaan myöhemmin, ja heitin hallin palloilla ensimmäisen kilpailuni, Mikko muistelee.

Sittemmin harjoittelu alkoi tosissaan. Mikko pääsi Helsingin Bowlingliiton valmennus-

ryhmään ja sai harjoitella ilmaiseksi aina, kun hallissa oli tilaa. Vuonna 1975 Kaartinen heitti 300:n pisteen sarjan vasta reilun 15 vuoden iässä. Kyseessä oli ennätys, joka säilyi voimassa liki 15 vuotta. Pallona toimi Columbian Yellow Dot, joka pelkästään muutti Kaartisen uralla kaiken.

– Ennen Yellow Dotia ennätökseni kuu-teen sarjaan oli 1180, yhtäkkiä heitin yli sata pistettä enemmän, 300:n pisteen sarjan ja puolen vuoden päästä johdin 15-vuotiaana myös Ballmaster Openia.

Tuolloin Keilaaja-lehdessäkin kirjoitettiin numerossa 1/1976 Mikon Ballmaster-esityksen olleen “loistava näyttö suomalaisten juniori-ikäisten keilaajien osaamisesta” ja hänen pelinsä olleen “parhaimmillaan erittäin nautittavaa.

Myös keilailu oli tuolloin Kaartisen mukana murroksessa. Kehittyi kierteellä heittäminen, jonka rivikeilaajan tasolle jäänyt **Petri Karjalainen** oli taannoin tuonut Suomeen. Mikko sai tästä kuitenkin kimmoketta ja ryhtyi laittamaan kyynärpäätä koukkuun - pyörittämään palloa ennen näkemättömällä tavalla. Keilahallien herrasmiehet katsoivat nyrpeästi pallolla leikkiviä poikia ja uhkasivat viedä valmennusryhmäläisiltä ilmaisen harjoittelun edut pois. Jotakin uutta ja historiallista oli kuitenkin syntymässä, eivätkä nämä pojat siitä välittäneet.

Kuva: SKL arkisto

Mikko Kaartinen nousi maajoukkueetasolle jo varsin nuorena, mutta onnistui tuolloin myös murtautumaan terävimpään huippuun kansainvälisellä tasolla.

isommissa kilpailuissa öljyprofiili oli tarkoin varjeltu salaisuus, kun toisaalta pienemmissä halleissa mentiin vielä 1970-luvulla ruiskujen ja liinon taktiikalla. Yksi mysteeri siis sekkin.

– Kilpailemaan mentäessä katsottiin ensin tulostaululta kärkinimet. Jos oli tuttuja nimiä, saattoi siitä saada jotain osviittaa, mistä edes aloitella. Kilpailuissa oli yksi harjoitusruutu. Jos oli huono onni, niin siihen tuli kaato. Siitä sitten kilpailua heittämään.

Keilailu koukuttaa, sittenkin

Uuden tulemisen keilailuun Kaartinen teki jo 1990-luvulla vain parin vuoden tauon jälkeen. Kiurun Ollin poraaman, vanhan reaktiivipallon saattelemana Mikko nakkasi kylmiltään “jonkun 1290” ja palasi Kiurun sekä **Roihan Timon** ansiosta radoille.

– Mietin, että jos tämä näin helppoa on, niin tätä voisi jatkaakin, Kaartinen naureskelee.

Vuonna 1995 Kaartinen kiskoi yhteen vuoteen kolme 300-sarjaa, voitti putkeen Helsingin mestaruuden sekä Oulun Luistinseuran juhlakilpailun ja Jyrä Openin, aikansa isot erikoiskilpailut. Maajoukkueen valmentajana toimi tuolloin Sam Anker, jota painostettiin valitsemaan Kaartinen joukkueeseen. Edessä siinsivät samana vuonna järjestettävät MM-kilpailut Renon 78-rataisessa keilailumetropolissa ja keilaseura Kehrää tuolloin edustanut Mikko oli keilailukunnoltaan sen hetken kuumiin pelaaja.

– Myöhemmin Talissa Sam tuli kaiken painostuksen saattelemana kertomaan minulle, että minut on pakko valita maajoukkueyhmään, mutta tosiasia on, ettei hän tule koskaan valitsemaan minua kisoihin. Vastasin Samille, että ei hätää, sillä en tule koskaan pelaamaan hänen joukkueessaan”, Mikko valottaa. Asia oli käsitelty.

Ajan kuluessa Mikko on elänyt keilailun kanssa eräänlaisessa on-off-suhteessa pitäen vuosien välissä taukoja ja heräten lajin pariin taas uudelleen. Nykyisin keilailua haittaavat

terveysmurheet, mutta jälleen Ballmasters-seuraa edustava Kaartinen pelailee farmisopimuksella muun muassa veteraanien Mestaruussarjaa Grankulla Bowlaren riveissä.

– Johonkin sarjaan saattaa tulla yli 200 ja seuraavaan taas aivan hyvin 150. Tai kaatojonon jälkeen livahtaa pallo ränniin. Mutta pelikaverit tietävät sen ja näillä mennään”, Kaartinen hymähtää. “Keilailuni kuulemma näyttää samalta kuin entisaikoihin, muttei se enää sille tunnu, ja se harmittaa.

Kamalinta kilpailukokemustaan on Mikon sen sijaan enää vaikea parantaa:

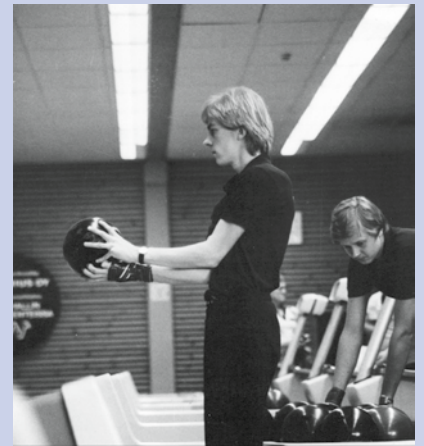
”Kilpailuihin mennessä olosuhteistakaan ei ollut tietoa, kuten tänä päivänä.”

– Olimme joskus maajoukkueaikoinani vaimoni Pian kanssa menossa Taliin heittämään erikoiskisaa, ja tajusimme, ettemme koskaan ole keilanneet parina kilpailussa. Pyydyttiin kassalla, että laittakaa Mikko ja Pia pariiksi.

– Kyseessä oli joku isompi kisa ja aloitin sitten tosi huonosti. Pia voivotteli, kun en hänen mukaansa edes yrittänyt kunnolla, vaikka tein ihan kaikkeni. Heittoni näytti kuulemma karsealta ja sain kuuteen sarjaan vaivaiset 928 pistettä ja koko sen ajan sain lisäksi kuunnella puolisoni valitusta. Se oli ensimmäinen ja viimeinen kerta, kun heitimme parina, Mikko nauraa.

Ketjuviestin Kaartinen haluaa seuraavaksi ojentaa niin ikään maajoukkuepelaajalengdalle, **Leo Hilokoskelle**. Vaikka Leksä onkin Mikosta poiketen vasenkätinen, kokee Kaartinen oppineensa Leolta paljon sekä keilailusta että elämästä. Lukuisat yhteiset reissut ovat antaneet paljon hyvää vielä näin vuosienkin jälkeen. ●

Kuva: SKL arkisto

Huippuvuosiensa 1980-luvulla Mikko Kaartinen tunnettiin erityisesti voimakkaasta kiertestään.

Mikko Kaartinen

- s. 31.5.1960
- Keilaajaperheen poika, kotoisin Helsingistä. Lisäksi kolme siskoa, joista vanhin rekisteröityi keilaajaksi Mikon alkuvuosiensa.
- Oli nuorin 300-sarjan keilannut Suomessa, vain 15-vuotiaana vuonna 1975. Vuoden 1980 lopussa heitti kolmannen 300-sarjansa ja oli silloin heittänyt yhdessä Leo Hilokosken kanssa eniten 300-sarjoja koko Suomessa.
- Valittu Vuoden keilaajaksi vuosina 1979 ja 1980.
- Voitti 1983 MM-kultaa Caracassis joukkueella Martti Koskela, Hannu Närhi, Simo Vähä-Korpela, Sam Anker ja Ailo Uotila. 5-miehisjoukkueelle uusi kisaennätys 6355 pistettä.
- MM-hopeaa Helsingistä 1987 trio- ja joukkuekilpailuista, EM-kullat 1985 Wienistä trio- ja joukkuekisasta. 1981 World Games sekaparikilpailun hopeaa Airi Leppälän kanssa Kaliforniassa.
- Kiitollinen urastaan maajoukkue-tovereilleen Leo Hilokoskelle ja Tapio Vuoriselle sekä äidilleen Tuulalle.

Hallimestari haussa!

Loviisan keilahalliin etsitään aktiivista hallimestaria, mielellään A-koneet osaavaa. Työ voi olla kokoaikainen tai osa-aikainen. Hallimme on auki ti-la.

Kysy lisää:
henry.friman@sulo.fi
0400 491 501

Vuosikymmenten kehitystaival

Kellarihalleista viihdekeskuksiksi

Kun 1960-luvun alussa lähdettiin keilaamaan, mentiin useimmiten urheilutalon tai tehdasrakennuksen kellarin hämyiseen halliin, jossa ei keilailun lisäksi ollut muita toimintoja. Niistä ajoista keilahalleissa on muuttunut kaikki, siis aivan kaikki. Automatiikka on vienyt harrastamisen kaikkine mahdollisuuksineen moderneissa viihdekeskuksissa täysin uudelle tasolle.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SKL:N ARKISTO, BOWLCIRCUS

1960–1970-LUVUILLA keilahalleissa oli mahdollisimman pieni palvelutiski, minimaaliset pukeutumistilat ja keilaradat, ehkä pieni kahvio. Hallille mentiin, keilattiin varattu tunti tai kilpailu, johon oli ilmoittauduttu ja sitten suunnattiin kotiin.

Vuosien vieressä keilahallit automatisoituivat ja ovat viime vuosikymmeninä muuttuneet ilmeeltään hohtaviksi viihdekeskuksiksi. Keilailun oheen on liitetty lukuisia muita lajeja, on biljardia, dartsia, golfia, minigolfia, ammuntaa ja mitä kaikkea. Halleille mennään usein viettämään aikaa perheen tai ystävien kanssa, viihdytään ja viivytään. Viihdekeilailu on vallannut alaa, mutta perinteinen kilpakeilailu on silti yhä useimmissa paikoissa vahva osa toimintaa.

Itse sain ensikosketuksen keilahalliin Mikkelin Urheilutalon kellarissa sijainneessa 4-rataisessa hallissa. Muistikuvissani se on tunkkaisen tupakansavun kyllästämä paikka, jossa keilaajat olivat tärkeitä henkilöitä, me tytöt ja pojat nostimme heille keilat pystyyn ja palautimme pallot uutta suoritusta varten, monien pienten jekkujen sävyttämänä. Raahaakin tienattiin, marka ja viisikymmentä penniä harjoitustunnilta ja kaksi markkaa kilpailutunnilta. Keilannostajien sukupolvesta tuli sittemmin nuorten keilaajien sukupolvi, joka nyt on jo eläkeikäinen porukka. Tulipa eräästä keilapojasta, **Kalle Asukkaasta**, Suomen ensimmäinen maailmanmestari.

Kokkolalainen **Juhani Kolppanen** tutustui keilailuun 1970-luvun alussa toimiessaan Urheilutalolla talonmiehenä. Siellä hän seurasi 4-rataisen keilahallin toimintaa lähituntumasta.

– Katsoin siellä myös hallinhoitaja Väiskin tekemää hoitotyötä. Oli se aika sumuista, kun hoitoöljy ruiskutettiin sellaisella peltisellä puutarharuiskulla radalle - ja vähän muuallekin. Sitten sitä tasoitettiin aluksi leveällä kollalla ja pyyheliinoilla. Sitten, kun hommattiin laikkakone, niin tasaaminen kävi paremmin, Kolppanen kertoo.

Vuonna 1974 Kolppanen aloitti työt Vaasaan rakennetussa 12-rataisessa keilahallissa, jonne asennettiin automaattiset keilanpystytuskoneet. Radanhoidossa kehitys oli hieman hitaampaa.

– Radanhoito oli vielä aluksi sitä laikkakoneella ja pyyhkeillä hoitamista. Ratojen peseminen ja puhdistaminen kävi samoilla tavoilla, mutta eri aineilla. Seuraavaksi ostettiin hoitokone, joka suoritti hoitoöljyn levittämisen ja tasoittamisen paremmin. Ratojen erilaisuudet ja se, kuka ne oli työvuorossaan hoitanut, sai osakseen arvostelua. Ja tulee varmaan aina saamaan, Kolppanen toteaa.

– Suuri muutos tapahtui, kun laminaatit valtasivat hallit. Puuratojen hiomisten ja lakkausten aikakausi päättyi.

Kehityskulkua aitiopaikalta nähtynä

Suomalaisen keilailun kehitystä ja sen vaiheita

aitiopaikalta on jo liki kolme vuosikymmentä seurannut Oy Bowling Ab:n tuotepäällikkö **Sami Heinilä**. Hän tuntee historiaa myös omaa työuraansa edeltävältä ajalta.

– Ensimmäiset automaattiset keilanpystytuskoneet tulivat Helsinkiin Ruusulaan ja Urheilutalolle vuonna 1961. Ruusula laajeni silloin 24-rataiseksi. Automaattinostimet yleistyivät suht nopeasti Suomessa ja minun aloittaessani työt keilailualalla vuonna 1994, Suomessa oli noin 780 rataa, joissa oli automaattiset keilanpystytuskoneet. Nyt ”automaattisia” keilaratoja on Suomessa noin 1250, Sami Heinilä kertoo.

Keilanpystytuskoneiden tulo ja yleistyminen oli suuri kehitysaskel, sillä isoimmissa halleissa tarvittiin paljon keilannostajia, jotta toimintaa voitiin pyörittää laaja-alaisesti. Vuonna 1967 avautuneessa Tapiolan 16-rataisessa hallissa oli kirjoilla noin 400 tytön ja pojan nostajajoukko. Halukkaita tekijöitä jokaiseen hetkeen oli silti ajoittain vaikea löytää, olivathan lähes kaikki heistä koulua käyviä nuoria.

Yksi lyhyt välivaihe olivat narunosturit. Suomeen sellaiset hankki ensimmäisenä Tapiolan urheilutalon halli vuonna 1962. Tuon jälkeen narunostimia tuli lisää, mutta niistä ei juurikaan pidetty. Narut saivat aikaan kaikenlaisia erimielisyyksiä ja käyttivät taitavimmat niitä myös apunaan monissa tilanteissa. Naru, kun sopivasti osuessaan vaikutti keilojen

Radanhoitokoneiden kehittyminen vuosikymmenten aikana on yksi näkyvimpiä muutoksia keilahalleilla.

kaatumiseen. Pian ne saivatkin väistyä kehittyneemmän automatiikan tieltä.

Suuria ovat olleet muutokset myös itse keilaratojen kehityspolulla.

– Keilaradat olivat alun perin puuta ja niiden kehitykseen vaikutti käytetty lakkamateriaali. Eri lakkamateriaalit käyttäytyivät ja kuuluivat eritavoin. Vuonna 1978 suomalaiset saivat kylmän suihkun Talin EM-kotikisoissa, kun kotikenttätetu pyyhkäistiin kerralla pois ja radat lakattiin ensimmäistä kertaa uretaani-pohjaisella lakalla, joka oli huomattavasti kovempipintaisempi kuin aiemmin käytetyt lakat.

Viimeisin lakkainnovaatio ennen laminaattiratojen vallankumousta oli 1980-luvun puolivälissä lanseerattu honor roll -lakka, joka ei mainiosta ideastaan huolimatta ollut kovin onnistunut keksintö, Sami Heinilä kertoo.

Honor roll oli vähäkitkaisempi ja tarvitsi vähemmän hoitoöljyä lyhyemmällä matkalla. Erilaisia lakkamateriaaleja oli useita. Oli selluloosa-, nitroselluloosa-, muovi-, uretaani, epoksi- ja viimein myös vesiliukoiset lakat. Esimerkiksi muovilakkapintaisilla radoilla hoitoöljy kulkeutui nopeasti pallojen mukana ratojen loppupäähän aiheuttaen tyytymättömyyttä keilaaajien keskuudessa. Sami Heinilän

mainitsema Honor Roll eli Short Oil -lakkaus aiheutti aikoinaan jopa suuren lakkasodan, jonka vaiheissa tulostaso heilahteli rajusti sen mukaan, miten sitä ensin vierastettiin ja sitten siihen totuttiin. Talissa Honor Roll -lakkoja käytettiin 1985–1989 aikavälillä, johon osuivat myös MM-kotikisat.

Pian tämän jälkeen markkinoille tulivat laminaattiradat, ei huolta vuosihionnoista ja -lakkauksista, ja ennen kaikkea niiden kustannuksista.

– 1980-luvun alussa Suomeen tulivat ensimmäiset laminaattiradat Mikkeliin ja Imatralle. Laminaatti on pinnaltaan selvästi kovempi kuin lakattu puurata. Tämä vaikutti osaltaan pallojen reaktioon ja etenkin laminaattien vauhtiradat herättivät pelkoa tasaisesti liukuviin puuvauhtiratoihin tottuneille keilaaajille. Nykyään Suomen kaikissa kaupallisissa keilahalleissa on laminaattiradat, Heinilä valottaa.

Suuri vallankumous – automaattiset pistelaskimet

Suurin kehitysaskel koko keilailuharrastuksen kannalta ovat olleet automaattiset pistelaskimet ja niiden yleistyminen. Keilailun pistelaskuhan on lajia tuntemattomalle han-

kalaa, joten sitä hoitavat koneet madalsivat hallien kynnystä vasta-alkajille ja helpottivat markkinointia. Myös kilpakeilailuun ja siihen liittyvään tulospalveluun ne toivat aimonoksen parannusta. Kirjanpitäjien metsästys jäi historiaan.

– Automaattinen pistelasku saapui Suomeen 1980-luvulla. Ensimmäiset ”scorerhallit” olivat Tapanila ja Tapiola. 1990-luvulla automaattiset pistelaskimet yleistyivät ja Talin keilahalli sai laskimet vuonna 1997.

Automaattiset pistelaskimet aloittivat eräänlaisen vallankumouksen keilailussa. Lajin aloituskynnys madaltui ja aivan uusi käyttäjäryhmä alkoi löytää tiensä keilahalleille. Ensimmäisenä vapaa-ajan keilahallina voidaan pitää vuonna 1991 avattua Katinkullan hallia Sotkamossa, Sami Heinilä kertoo.

– Hohtokeilailu eli Cosmic Bowling alkoi 1990-luvun puolivälissä ja nosti keilahallien kiinnostavuutta nuorten ja keski-ikäisten kulluttajien joukossa. Ensimmäisinä olivat mukana Urheilutalo ja Ruusula Helsingissä. Samalla keilahallien ravintolamyynnit alkoivat nousta huomattavasti ja liiketoiminnan luonne muutua suljetuista klubeista avoimiksi viihdekeskuksiksi. Vapaa-ajan keilailun kasvu mahdol-

listi keilahallien liiketoiminnan kasvattamisen ja keilahallien lisääntymisen Suomessa, Heinilä painottaa kehityksen merkitystä.

– Automaattisten tuloslaskimien vaikutus kilpakeilailuun oli aluksi varsin pientä, mutta 2000-luvulla tietotekniikan ja ohjelmistojen kehitys alkoi helpottaa kilpakeilailun järjestämistä ja nykyään kehittyneimmät järjestelmät mahdollistavat keilaajan ja tuloksien käsittelyn automaattisesti ilmoittautumisesta aina tuloksen vientiin keilailuliiton rekisteriohjelmaan asti.

– Vapaa-ajan keilaajalle uusien tulosten laskeutuminen mahdollistaa erilaisten keilapeleiden, kuten Angry birds tai PinPix, pelaamisen sekä radan toimintojen ja teemojen hallinnan kännykän avulla. Pöytäkirja voidaan tallentaa järjestelmän pilvipalveluun, josta pelaajan tulokset ovat tarkasteltavissa, Heinilä jatkaa uusista ulottuvuuksista.

– Keilahallille uusien tuloslaskentatekniikoiden ei ole enää pelkkä ”scooreri”, vaan myös monipuolinen ravintolatoiminnan kassajärjestelmä, johon integroituvat ratojen ja aktiviteettien varausjärjestelmät, asiakkaita palvelevat tuotteiden suoratilaspalvelut ratojen hallintatableista sekä tilaukset palvelukioskeista. Kilpailuohjelmiston avulla hoidetaan kilpailujen tulos- ja julkaisupalvelu ja voidaan julkaista automaattisesti esim. erän tulostilanne reaaliajassa. Järjestelmä mahdollistaa keilahallille myös suoramarkkinointipalvelut, ruoan ja tuotteiden nettimyynnin, tilauksien hallinnan ja monipuoliset raportointiominaisuudet, Heinilä jatkaa tarinaa siitä, miten automaattiset pistelaskimet todella mullistivat keilailun. Pistelaskimet ja niiden luomat mahdollisuudet toivat keilailun tämän vuosikymmenen vaatimusten tasolle myös asiakkaan näkökulmasta katsottuna.

– Online scoring alkoi yleistyä 2010-luvulla ja mahdollisti kilpakeilailun tuonin ihmisten mobiililaitteisiin. Nykyisin valtaosassa kilpailutoimintaa ylläpitävässä keilahallissa on käytössä online scoring palvelu, Heinilä kertoo ratakohtaisista tulospalveluista.

Ja se iso puheenaie – radanhoito

Yksi eniten kilpakeilailuun vaikuttaneista osa-alueista on ollut radanhoitokoneiden kehitys. Alussa kehitys sieltä 1960-luvun menetelmistä kohti nykyaikaa oli melko hidasta, mutta pari vuosikymmentä myöhemmin se alkoi ottaa mittavia askelia.

– Radanhoito ja radanhoitokoneet ovat myös kehittyneet valtavasti. ”Ennen vanhaan” 1960- ja 1970-luvuilla radat öljyttiin karpäsuiskulla, B90 tai C 100 radanhoitokoneilla. Pesu tehtiin kerran tai pari viikossa, monissa halleissa käsin, pyyhkeiden avulla. Öljymäärät olivat noin viisi millilitraa per rata. Alkupäässä keskellä oli noin 20–30 mittayksikköä (unittia).

Tässä puolestaan radanhoito ennen vanhaan.

Nykyisin öljymäärät viikkokisoissa ovat noin 15-25 ml ja unitteja alkupäässä on 60-100 ja kelin loppupäässä 15-40. Radat hoidetaan (pesu+ öljy) yleensä 1–3 kertaa päivässä ja jokaista kilpailuerää varten, Sami Heinilä kiteyttää.

– Radanhoitokoneiden kehitys alkoi 1980-luvun lopussa, jolloin ns. huopakoneiden ominaisuudet alkoivat kehittyä ja öljymäärän anto radalle yhdellä ajolla kasvaa. Seuraavalla vuosikymmenellä pystyttiin myös suorittamaan radan pesu ja öljyminen yhdellä ajokerralla. 1990-luvun puolessa välissä tulivat ns. ruiskukoneet, joissa siirto tankista ei enää tapahtunut huopien kapillaari-ilmion avulla, vaan mekaanisen pumpun kautta. Tämä mahdollisti merkittävästi suurempien öljymäärien käytön rataa kohden, Heinilä valaisee.

– Vuonna 2005 tuli markkinoille ensimmäinen ns. Direct+ -tekniikan radanhoitokone, jossa öljyn siirto tankista tapahtuu suoraan keilaradalle ja koko öljymäärä suihkutetaan radalle koneen eteenpäin ajon aikana, Sami jatkaa.

Viimeisen vuosikymmenen aikana ovat kehittyneet mahdollisuudet hoitoprofilien julkaisemiseen auttamaan kilpakeilaajia pelistrategioiden ja välinevalintojen suunnittelussa. Onkin jo arkipäivää, että tulevan kilpailun rataolosuhde julkaistaan hallin seinällä sekä kilpailujen tai hallin nettisivustoilla. Kehitys kehittyä ja harrastajien vaatimukset ja tarpeet kasvavat, ja niihin pyritään vastaamaan.

Savuisesta keilahallista viihdekeskukseksi

Tie sieltä 1960-luvun alun kellarihallista moderniksi viihdekeskukseksi on ollut pitkä ja

monivaiheinen. Laji, joka vielä silloin oli lähinnä herrojen ja muutamien rouvien harrastus, jonka ohessa saatettiin juoda kuppi kahvia, jos kahvio löytyi tiloista, on nykyisin harrastustasolla perheiden ja ystäväporukoiden ajanvietettä. Halleille mennään viettämään aikaa monien aktiviteettien ja mahdollisuuksien pariin, syödään, otetaan drinkit ja kisaillaan, kuka enemmän tai vähemmän leikkimielisesti tai tosissaan.

– Keilahallien muutos nykyisiksi, monipuolisiksi koko perheen viihdekeskukseksi alkoi hitaasti 1990-luvun puolessa välissä ja kiihtyi vuodesta 2008 alkaen, jolloin ensimmäiset BowlCircus viihdekeskukset avautuivat Vantaan Flamingoon ja Espoon Selloon. BowlCircuksen isäntää, **Kimmo Lehtosta**, voidaan pitää suurimpana kehittäjänä tällä osa-alueella. Oma toimenkuvani laajeni keilahallien myyntiin ja suunnitteluun samoihin aikoihin ja minulla on ollut ilo ja kunnia olla mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa suurta osaan nykyistä moderneista keilahalleista ja viihdekeskuksista, Sami Heinilä päättää arvokkaan osuutensa tämän historiikkosauksen koostamisessa.

BowlCircuksessa viihdytään

Ja mikäpä olisikaan parempi tapa päättää tämä katsaus, kuin kysyä Kimmo Lehtoselta modernin keilaviihdekeskuksen tämän päivän asiakaskunnasta ja siitä, mitä kaikkea heille on tarjolla.

– Asiakaskuntamme koostuu koululaisista perheisiin, kaveriporukoista yritystapahtumiin. Olemme tuotteistaneet toimintamme >

siten, että kaikki tuntevat itsensä tervetulleiksi ja mukavaa onkin, kun asiakkaat ovat huomioineet monet yksityiskohdat, joihin olemme panostaneet keilaviihdekeskuksissamme. Asiakkaat jäävät usein viettämään aikaa keilailun jälkeenkin. Yritykset syömään, kuluttajapuoli joko pelaamaan biljardia ja tai nauttimaan vielä juomat, Kimmo Lehtonen kertoo.

– Keilailu on luonnollisesti päätuotteemme, mutta myös biljardi on saavuttanut erittäin vahvan suosion. Arki-iltoina saattavat kaikki pöydät olla käytössä. Asiakaskunta muodostuu kaiken ikäisistä ihmisistä. Saunatilamme on löytänyt käyttäjäkunnan erilaisissa porukoissa. Erikoisuutena on löylyhuoneen televisio. Kiva heittää löylyä ja katsoa vaikka urheilua samalla. Tunnen valtavaa kiitollisuutta siitä, kun asiakkaamme viihtyvät ja tulevat uudelleen, Kimmo iloitsee ja pohtii lopuksi keilaviihdekeskuksen tulevaisuutta.

– Uskon vahvasti keilailun ja muiden oheistuotteiden olevan erittäin suosittuja myös tulevaisuudessa. Alalla on tapahtunut vielä jonkin verran kasvua. On ollut hienoa huomata, kun varsinkin viihdepuolella on saavutettu vakiintuneet kävijämäärät. ●

BowlCircus Flamingoon saavutaan "fogscreenin" läpi, mikä antaa asiakkaalle mystisen ja satumaisen vaikutelman, joka kuvaa hyvin yhtiön ideologiaa.

Ulpu Kaikko in memoriam

KOUVOLAN KAIKKIEN aikojen menestynein naiskeilaaaja Ulpu Kaikko menehtyi 4.1.2023 86 vuoden iässä.

Kouvolan keilailuliitossa Ulpu edusti naisseuroja Klaania ja Pinfansia. Hän pelasi myös keilaseura Tenavissa.

Vuonna 1971 Ulpu osallistui MM-kisoihin Millwaukeessa. Parikilpailussa Ulpu ja Anja Ihalainen sijoittuivat neljänneksi. 1972 AMF World cupin henkilökohtaisessa kilpailussa hän oli parhaana eurooppalaisena viides. 1973 hän keilasi Eija Krogeruksen kanssa hopeaa Euroopan mestaruuskilpailujen parikilpailussa Dublinissa. Suomen naisjoukkue sai samassa kilpailussa pronssia. 1975 oli vuorossa Lontoon MM-kisat. Edellä mainittujen lisäksi Ulpu Kaikolla on lukuisia muita mitaleja ja kärkeisijoja suurkilpailuista.

Ulpu Kaikko toimi 2012 – 2018 Kouvolan keilahallin yrittäjänä. Kei-

lahallin nimeksi tuli Happy Bowling. Nykyaikaistettu halli varmistaa keilailun jatkumisen Kouvolan keskustassa.

Ulpu Kaikolle on myönnetty Suomen keilailuliiton hopeinen ansiomerkki 1986 ja hopeinen kunnialaakki 2012.

Kaikon suku on tullut tunnetuksi merkittävänä urheilun tukijana. Jouni Kaikon kuoltua 1997 Ulpu halusi jatkaa suvun perintöä. Keilailu, raviurheilu ja pesäpallo tunnetaan parhaiten Kaikoilta saamastaan tuesta. Kouvolan vanhin keilakilpailu Jouni Kaikko Memorial Bowlingia on pelattu 25 vuotta.

Häntä jäivät suremaan poika ja tytär perheeseen sekä koko keilayhteisö ja lukuisat ystävät. ●

ANSSI PÄLVALO

Elämänmittainen kumppani kotonasi

Meiltä saat sohvia, sänkyjä ja parasta palvelua. Valmistamme Avainlippu-merkityt sohvamme käsityönä Keravan sohvatehtaalla ja myönnämme niille korkean laadun takeeksi 20 vuoden runko- ja joustintakuun. Olemme suunnitelleet, valmistaneet ja myyneet huonekaluja suomalaisten tarpeiden ja trendien mukaan jo yli viiden vuosikymmenen ajan. Tunnumme suomalaisen kodin ja sen elämän, työskentelemme lähellä asiakkaitamme ja teemme joka päivä töitä sen eteen, että pystymme tarjoamaan parhaan vaihtoehdon kaikkiin elämänvaiheisiin.

FiNSOFFAT

www.finsoffat.fi

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ:
Huhtimontie 4, Kerava

FINSOFFAT HELSINKI:
Kalevankatu 13, Helsinki

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ:
Porttisuontie 4, Vantaa

Ääni keilailulle

Pitkän uran Ylellä urheiluselostajana tehnyt Pertti Tapola tunnetaan keilailupiireissä erityisesti Suomen Keilailuliiton livelähetyksen selostajana. Vuoden vaihteessa Tapola teki kuitenkin uuden aluevaltauksen, kun hänet valittiin SKL:n hallitukseen selvän äänimäärän turvin. Mutta mikä sai kokeneen urheilukonkarin lähtemään mukaan vaikuttamistehtäviin keilailussa?

TEKSTI: SIMO UOSUKAINEN, KUVAT: HENRI HAVUSELA JA SIMO UOSUKAINEN

– **HALUAISIN** tosissani nähdä, että keilailu nousee kukoistukseen. Tämä on hieno laji, ja se soveltuu kaiken ikäisille. Keilailu tuottaa paljon iloa ja sitä haluaisin viestiä eteenpäin, Pertti Tapola paljastaa.

Tapola on vuosien varrella kuulunut useiden eri lajiliittojen päättäntäelimiin ja nähnyt myös sitä kautta urheilumaailmassa paljon.

– Olen karsinut käytännössä kaikki muut luottamustehtävät pois. Tällä hetkellä elän pelkästään keilailua – kiertelen kilpailuja, selostan livelähetyksiä ja vietän todella paljon aikaa keilahalleilla. Koen, että minulla on tähän aikaa ja rahkeita.

Urheilulähetyksen sinivalkoinen ääni

Kymenlaaksosta lähtöisin oleva Pertti Tapola teki pitkän työuran Yleisradion palveluksessa urheiluselostajana. Ura Ylellä lähti liikkeelle 1970- ja 1980-lukujen vaihteessa Kaakkois-Suomen aluetoimituksesta. Tuolloin muissa työtehtävissä ollut Tapola kysyttiin mukaan avustajaksi radiotuotantoon, sillä Tapolalla oli ääni, joka soveltui mikrofonin kautta välitettäväksi. Tapola innostui, ja pääsi aluetoimituksen ohjelma-avustajakurssille. Pertti kasvoi radiomaailmaan.

Innokkaana urheilumiehenä Tapola pyrki myöhemmin laaja-alaisesta aluetoimituksesta vahvemmin radiourheiluun pariin.

– Lähetin jonkin demonauhan **Voitto Raatikaiselle**, joka toimi tuolloin Ylen radiourheilun päällikkönä. Koin, että itseluottamukseni riitti kyllä radiohommiin, mutta televisioon minulla ei ollut vielä paukkuja, Tapola kertoo.

Raatikainen kiinnostui ja Tapola pääsi mukaan kaakonkulman urheilutoimitukseen, jossa töitä ja tapahtumia oli riittämiin. Vahva palo urheiluun poiki myöhemmin töitä myös valtakunnallisessa verkossa ja Tapola sai pestin Yle Urheilussa. Suuren yleisön keskuudessa

Pertti muistetaan muun muassa hiihtolähetysten ladunvarsiselostajana. Itseluottamuskin kasvoi sen verran, että Tapola kuultiin myös televisiossa selostamassa eri lajien lähetyksiä, eniten kuitenkin painia ja ampumahiihtoa.

– Teen selostajana todella suuren määrän taustatyötä ennen lähetyksiä. Joskus olympialaisissa selostin myös taekwondo, vaikkakin ymmärtänyt lajista mitään. En kuitenkaan ole koskaan tuntenut selostuskopissa oloani epävarmaksi, sillä perehdyn aiheeseen todella huolella, ja se on salaisuuteni.

Vaikka Tapola tunnetaankin ehkä parhaiten televisiotyöstään, on hän kuitenkin “radiomies henkeen ja vereen.

– Puolustan vahvasti radioilmaisua - siinä vaaditaan täysin erilaista eläytymistä kuin televisiossa. Radiossa täytyy välittää kuulijoille kaikki ne tunteet ja tapahtumat, jotka itse näet, kun taas televisiossa voit luottaa kuvaan”, Tapola perustelee. “Joskus pitikin televisiotyössä varoa, etten puhunut ‘kuvaa puhki’, vaan annoin katsojan tehdä myös omia havaintojaan lähetyksestä.

Intohimona keilailu

Pertti Tapola koki ensikosketuksensa keilailuun radiouransa alkutaipaleella Kouvolassa, kun Kaakkois-Suomen aluetoimituksen päämaja sijaitsi keilahallin yläkerrassa.

– **Jari Koponen** toimi tuolloin kuvaajana aluetoimituksessa. Hän keilasi myös All Starsissa pääsarjatasolla ja innosti minutkin keilaamaan, Pertti muistelee.

Keilailusta ei kuitenkaan tullut säännöllistä. Tapola muutti pääkaupunkiseudulle ja rytmisi elämässä muuttui. Vuosituhannen vaihteen jälkeen keilailukärpänen puraisi uudemman kerran ja tällä kertaa jäädäkseen.

– Kerran jollakin ampumahiihtokeikalla **Sulkavan Esa** houkutteli minut uudelleen la-

jin pariin. Ensimmäiset vuodet vain heittelin Ruusulassa. Vuonna 2016 olin jäänyt jo eläkkeelle ja silloin myös kilpailutoiminta astui vahvemmin kuvaan.

Samoihin aikoihin pohdittiin myös Suomen Keilailuliitossa livelähetyksen toteuttamismahdollisuuksia. Kilpakeilailu piti saada vahvemmin esille - ei pelkästään keilaajien, vaan myös lajin ulkopuolisten tavoitettavaksi.

Keilailusta innostunutta Tapola pyydettiin mukaan selostamaan lähetyksiä **Timo Palermaan** rinnalle. Ensimmäinen lähetys tuli vuonna 2017 miesten SM-liigakierrokselta Kaupista. Sen jälkeen kaksikko on kiertänyt yhdessä Suomea kymmeniätuhansia kilometrejä ja lähettänyt kymmeniä kilpailuja keilailukansalle.

– Alkuun meillä ei ollut isoja resursseja, mutta pikkuhiljaa pienillä panostuksilla olemme saaneet aikaan varsin kilpailukykyisiä lähetyksiä, Tapola taustoittaa.

– Olen ollut paljon mukana myös isoissa TV-produktioissa. Se, että olemme Timon kanssa vain kahdestaan, on kiehtovaa. Teemme lähetyksiä hyvällä maulla huumorin kera ja ehkä siksi meistä tykätäänkin niin paljon. Kaikki selostushetket Timon kanssa ovat itseleni mieleenpainuvia hetkiä, Pertti korostaa.

Hallitustaipaleesta uusia mahdollisuuksia

Marraskuussa 2022 valittiin Suomen Keilailuliiton uusi hallitus kalenterivuodeksi 2023–2024. Pertti Tapola oli ehdolla tullen valituksi 79:n äänen turvin.

Minkälaisiin asioihin haluaisit keilailussa vaikuttaa?

– Haluaisin, että keilailupiireissä keskityttäisiin vahvemmin tiedottamiseen. Teen paljon taustatyötä myös keilailulähetyksiä varten, ja huomaan, että välillä on todella vaikea löytää

Perti Tapola on tuttu ääni urheilun ystäville radion ja television urheilutapahtumista sekä Suomen Keilailuliiton live-lähetyksistä. Vuoden vaihteessa Tapola tuli valituksi Suomen Keilailuliiton hallitukseen.

tuloksia erityisesti loppukilpailuista, Tapola valottaa.

– Kilpailunjärjestäjien vastuu on tuoda esille alkukilpailun tulosten lisäksi myös loppukilpailujen tulokset. Ne ovat monesti paljon merkittävämpiä. Meidän tulisi olla niin ylpeitä lajistamme, että tiedottaisimme siitä. Lähtien ihan paikalliselta tasolta.

Vaikka Helsingin veteraanikeilajien hallituksen jäsenenä myös veteraanikeilailu on lähellä Tapolan sydäntä, tulisi Pertin mukaan myös keskittyä paljon nuorisoon.

– On hienoa katsoa, kuinka keilailu tuottaa paljon iloa lapsille ja nuorille. Meidän tulisi tarjota lajia enemmän myös kouluihin ja opettajille, Tapola linjaa ja jatkaa.

– Kaiken kaikkiaan keilailua tulee saada enemmän esille – vain sillä tavoin saamme keilailua mielenkiintoisemmaksi urheilulajiksi. Haluaisin myös tehdä tarkemman ohjeistuksen Suomen mestaruuskilpailuihin, jotka koskisivat järjestäviä halleja, keilajia ja muun muassa palkinnonjakotilaisuuksia; jotta kilpailut saisivat sellaisen arvon kuin ne ansaitsevat, Tapola tiivistää.

– Kokonaisuudessaan keilailu on hieno laji siinä mielessä, että voit teoriassa keilata

vaikka koko ikäsi. Keilailussa ei tule esteeksi suuria fyysisiä rajoitteita, jotka estäisivät suorittamisen. Samaan aikaan on hienoa, että voit yhdessä hetkessä heittää vaikka 300 pistettä ja

seuraavaan sarjaan jotakin aivan muuta. Ikinä et tule valmiiksi, Perti päättää.

Jos on Perti Tapola henkeen ja vereen radiomies, niin on hän keilailumieskin. ●

Eläkepäivillään Perti Tapola selostaa keilailutapahtumia pääosin Suomen Keilailuliiton live-streamaissa yhdessä Timo Palermaan kanssa.

Tie teinitähdestä huipulle vaatii lahjakkuutta, innokkuutta ja sitkeyttä

Suomalaiselle keilailutaivaalle on aina ajoittain noussut tuikkimaan teinitähti. Lahjakkuuksia, intohimoisia harjoittelijoita ja sitä kautta huipputason urheilijoita jo hyvin nuorella iällä. Muutamat heistä tulivat valituiksi aikuisten maajoukkueeseenkin ennen täysi-ikäisyyttä, se on ollut monelle huikea kokemus, mutta myös vaativa koulu. Etenkin aikana, jolloin meillä ei vielä ollut systemaattista valmennusta ja urapolkua juniorijoukkueista eteenpäin kehityttäessä.

TEKSTI: **SEIJA LANKINEN**, KUVAT: **SEIJA LANKINEN JA SKL:N ARKISTO**

MILLAISIA TEINITÄHTIEN nousut aikuisurheilun huipulle ovat olleet eri aikoina. Vertaillaanpa hieman ja otetaan tarkasteluun 1970-luvun teinitähti Mikko Kaartinen ja kolme vuosikymmentä myöhemmin loistoon noussut **Roosa Lundén**.

Mikko Kaartinen murtautui huipulle teinipoikana. Tunnetun keilailuperheen vesa kokeili lajia pari kertaa 12-vuotiaana, keilasi ensimmäisen kilpailunsa 13-vuotiaana, pääsi pelaamaan paikallissarjoja Jyrän ”papparaisten” kanssa. Lajia tuntevat ymmärsivät Mikon lahjakkuuden ja hänelle porattiin täysipainoinen keilapallo, jollaista hento poika ei, mitenkään muuten kuin hyvällä tekniikalla, olisi pystynyt käsittelemään. 15-vuotiaana lyhyen harjoittelun jälkeen Mikko keilasi tuolla pallolla ensimmäisen kilpailun ja teki uuteen ennätystulokseensa myös 300-sarjan. Nuorimpana Euroopassa.

Todellinen murtautuminen keilailukansan tietoisuuteen Suomessa ja myös Euroopassa nähtiin tammikuussa Talissa, Mikon ollessa 15-vuotias. Nyt jo 53 vuoden ikään ehtinyttä kansainvälistä Ballmaster turnausta keilattiin silloin kuudetta kertaa. Mikko johti karsintaa vielä ennen viimeistä päivää ja oli lähellä jymyllätystä 16 pelaajan round robinissa, jossa hän putosi TV-finaalien ulkopuolelle vasta viimeisessä sarjassa, muutamalla pisteellä.

Mikko vakiinnutti paikkansa suomalaisen keilailun huipulla ja ollessaan 18-vuotias hän aloitti vuoden kestäneet laajat MM-karsinnat. Paikka joukkueeseen heltisi ja seuraavana vuonna Mikko keilasi MM-kilpailuissa Filippiinien Manilassa, 19-vuotiaana, kaikkien aikojen nuorimpana Suomen maajoukkueessa

ja myös koko kilpailujen nuorimpana mieskeilajana. Mitaleita Suomi ei noista kilpailuista saanut, lähimmäs pääsi juuri Mikko Kaartinen, joka henkilökohtaisessa finaalissa nousi upeasti neljänneksi.

Kipinä lajiin syttyi kotona, jossa esimerkkinä oli äiti, maajoukkuemenestyjä **Tuula Kaartinen**.

”Me olimme kuusi ukkoa ja kaikki enemmän tai vähemmän omillamme.”

Mikko Kaartinen

– Minähän kasvoin keilailuperheessä. Kai siellä päässä muhi sellainen juttu, että ennemmin tai myöhemmin on minun vuoroni. Pääsin monien muiden junnujen kanssa HBL:n junnvalmennusryhmään. Meillä oli lupa harjoitella, esim. Talissa aina, kun oli vapaita ratoja. Ja sitähan me pikkupojat tehtiin, ainakin minä. Kytättiin lisäksi, josko pääsisi ”täytemieheksi” oikeisiin kilpailuihin, Mikko muistelee. Mainittakoon, että pääsy HBL:n ryhmään antoi oikeuden harjoitteluun, valmennusta siihen ei sisältynyt. Keskenään junnut touhusivat ja treenasivat.

– Perjantaisin usein oli jossain päin kotibileitä, luokkakavereiden kotona. Minut tavoitti silloin parhaiten Talista, olin mieluummin

harjoittelemassa. Kyllä kai se harjoittelu sitten vähitellen alkoi tuottaa tulosta.

15-vuotiaana Mikko pääsi ensimmäisen kerran junioreiden maajoukkueeseen, kävi EM-kisat, sitten PM-kisat ja vielä toiset EM-kisat, joista ei mainittavaa menestystä tullut.

– Omassa pikkupäässäni olin valmis vaikka mihin. Olin tietenkin väärässä, Mikko muistelee miettineensä ensimmäisten EM-kisojensa jälkeen, kun sai pokaalin kisojen parhaasta sarjasta 276.

Lahjakkuutta, sitkeyttä ja innokkuutta

Menestyksen takana oli paljon lahjakkuutta, mutta myös sitkeää harjoittelua.

– Jälkeenpäin ajateltuna, kai siinä oli ripaus lahjakkuutta, karneasti harjoittelua, mutta eniten kai innokkuutta. Jaksoin, vaikka mitään mykistävää ei ihan heti tapahtunut, Mikko miettii.

Kehitys 15-vuotiaasta pojasta neljässä vuodessa miesten joukkueeseen, pääsy MM-kisoihin nuorimpana keilaajana sekä parhaan suomalaisen titteli siellä, olivat kovia saavutuksia.

– 15-vuotiaasta lähtien aloin pärjällä ja napsin pikkuhiljaa pieniä turnausvoittoja yhä enemmässä määrin. Vähitellen huomasin, että voin pärjätä meidän isompienkin ”tähtien” kanssa, Mikko muistelee.

– Tilanne muuttui neljän vuoden aikana nurinpäin. Olin ihan samalla viivalla Suomen huippujen kanssa. En enää ollut pikkupoika aikuisten maailmassa, paitsi iän puolesta. Luokisat turnaukset antoivat minulle rutkasti itseluottamusta siinä määrin, että oli minun vuoroni oikeasti lähteä aikuisten MM-kisoihin. Ja niinpä siinä sitten kävikin, hän kertaa yli 40

Väsymätön into harjoitella, päättäväisyys ja lahjakkuus olivat ominaisuuksia, joilla Mikko Kaartinen ponnahti jo 15-vuotiaana keilailun huipulle.

vuoden takaisia tapahtumia. Häntä itseään ei haitannut oma ikä vanhempien pelaajien joukossa, itsetunto oli hyvä.

– Itse en muistaakseni kokenut olevani vain junnu aikuisten kisoissa. Paikan päällä oli muutama tuttu pelaaja junnumaajoukkueen ajoilta. Ei me juuri rupateltu, että ollaan ”junnuosastoa”. Me oltiin tultu voittamaan, Mikko summaa. Häneen suhtauduttiin, kuten muihinkin pelaajiin, toki ”reilun kerhon” kuitailua joutui joskus ottamaan vastaan.

– Ainahan sitä läppää lentää äijäporukassa. Minä nyt olin se junnu, mutta muuten minuun suhtauduttiin niin, että olen yksi pelaaja muiden joukossa. Pieneen naljailuun olin tottunut jo kotimaassa. En kuitenkaan kokenut sitä mitenkään ahdistavana, päinvastoin voimavarana.

Joukkuekaverit valmentajina

Varsinaisia keilailuvalmentajia ei silloin ollut ja opastusta sai lähinnä vanhemmilta ja kokeneemmilta pelaajilta.

– Tuohon aikaan ei joukkueella ollut valmentajaa. Ei ketään sellaista henkilöä, joka olisi tullut ennen peliä, pelin aikana tai edes sen jälkeen neuvomaan tai kyselemään pelin kulusta. Sanottiin vaan, että huomenna on kuitenkin uusi peli. Me olimme kuusi ukkoa ja kaikki enemmän tai vähemmän omillamme, Mikko muistelee.

– Pelien aikana Vuorisen Tapparin (Tapio) kanssa pystyimme jotenkin kommunikoimaan olosuhteista, palloista ja muusta sellaisesta, kun oltiin pelattu muutama vuosi yhdessä Jyräsä. Hilokosken Leon kanssa oli loistavaa olla samassa porukassa. Leksa ja minä treenattiin

Talissa koko syksy joka päivä useita tunteja päivässä. Vaikka Leksa on vasuri, niin kai hän väkisinkin oppi jotain juttuja minun pelitavastani ja mielialastani. Se osoittautui myöhemmin aika tärkeäksi asiaksi, Mikko kiittää aikansa legendoihin kuulunutta Hilokoskea.

– Minun tapani pelata oli tarkkailla koko ajan, mitä ympärillä tapahtuu. Pyysin kerran erästä meidän huoltajaa, menemään katsomaan, kuka heittää tuolla kymmenen radan päässä pitkää jonoa. Vastaus oli, että keskity omaan peliin, äläkä katsele muita. Sellaista oli meininki siihen aikaan, Mikko virnistää.

”Nykyään tie maajoukkueryhmiinkin on erilainen kuin ennenvanhaan.”

Mikon mainitsemat Tapio Vuorinen ja Leo Hilokoski olivat hänen kannaltaan isossa roolissa Manilan MM-kilpailuissa.

– Heti virallisissa harjoituksissa tuli selväksi, että palloni eivät toimi. Ei ollut tarpeeksi tarttuvaa palloa. Kokeilin Tapparin 16 paunan LT-48:a. Se toimi jotenkin ja ensimmäisen pelin keilasin Tapparin pallolla. Mutta pitihän minun saada oma, 15 paunan pallo. Parin päivää päästä oli seuraava peli ja Leksa kiikutti minulle ihan oman pallon. Oli kuulemma ”vähäsen” hankalaa löytää sellainen. No, pääsin jatkopeleihin, Mikko kertoo kisavaiheita.

– Tappari ja Leksa olivat omat koutsini, ihan jokaisen sarjan ja jokaisen ruudun. Sain

realiaikaisen tilannetiedon pisteen tarkkuudella, aikamoinen helpotus. Loppuun asti he elivät minun pelini mukana, tsemppasivat ja antoivat taistelumieltä, Mikko jatkaa.

– Yhteen heittoonhan se sitten meni. Jälkeenpäin olen kuitenkin miettinyt, millaiseen rumbaun olisin joutunut, jos vaikka olisin voittanut kisan. Ehkä olisin ollut aivan liian nuori. Etukäteen kuitenkin lähdin koko kisaa voittamaan. Kaiken kaikkiaan parempi näinpäin, Mikko toteaa nyt.

Mikko edusti tämän jälkeen Suomea vielä kaksissa MM-kilpailuissa, 1983 Caracasissa Venezuelassa ja 1987 kotikisoissa Helsingin Talissa. Caracasista hän palasi kotiin joukkuekulta kaulassaan, Talista saavutuksena oli trio- ja joukkuehopea.

Selkeämpää urapolkua pitkin

30 vuotta myöhemmin ja myös nykyään teinitähtien tie maajoukkueisiin on ollut tasaisempaa, suunnitelmallisempaa ja tuetumpaa. On ollut määrätietoista valmennusta, tavoiteasettelua, tukijoukkoja ja myös tietoa urheiluvallennuksesta. Mutta ilman lahjakkaita urheilijoita ei olisi myöskään menestystä, jota Suomi on keilailumaailmassa saavuttanut.

Yksi merkittävä juniori- ja naiskeilaaja 2000-luvulla on ollut Roosa Lundén, hänkin toisen polven keilailutähti, jonka lajin pariin ohjasi äiti **Reija Lundén**. Vuonna 1994 syntynyt Roosa lunasti itselleen paikan junioreiden EM-joukkueessa ollessaan vasta 14-vuotias. Siitä lähtien hän edusti menestyksekkäästi juniorijoukkueessa viitenä peräkkäisenä vuonna, viimeisen kerran vuonna 2012. Merkittävän askeleen urallaan hän harppasi kuitenkin jo

Mikko Kaartisen tekniikka oli hyvin varhain niin hyvä, että se mahdollisti painavampien pallojen käytön jo juniori-ikäisenä. Mikon taitoa käsitellä palloa ihailtiin ja arvostettiin.

Roosa Lundénilla on 14-vuotiaana alkaneelta kansainväliseltä keilailu-uraltaan mittava mitalikokoelma, vaikka hän jättikin maajoukkue tehtävät vain muutamien aikuisten arvokilpailujen jälkeen.

vuotta aiemmin debytoidessaan naisten maajoukkueessa Hongkongin MM-kilpailuissa, 17-vuotiaana.

– Ensimmäisissä arvokilpailuissa tuntui todella hyvältä, oli kiva päästä edustamaan Suomea. Ja toisaalta kynnyks oli melko matalalla, sillä ensimmäiset juniorien EM-kisat olivat silloisessa kotihallissani Talissa. Siinä sitten menikin yhtäkkiä viisi Pääsiäistä juniorien EM-kisoja keilaten. Olen pienestä asti nähnyt äitini Reijan kilpailevan arvokilpailuissa, joten myös oma arvokisaura on ollut melko alusta asti selkeänä tavoitteena, Roosa kertoo. Valmennustoiminta oli jo alkutaipaleella hyvin organisoitua.

– Valmennustoiminta on ollut mielestäni toimivaa ja minulle on jäänyt arvokisoista hyvät fiilikset. Jokaisella valmentajalla on ollut omanlainen tyyliä toimia ja valmentaa.

Tuohon aikaan kehiteltiin myös keilailuun ”urapolku”, jossa tavoitteita asetettiin rasti kerrallaan, silti Roosa Lundén solahti naisten joukkueeseen jopa hieman huomaamatta.

– En tarkkaan muista tavoiteasettelua. Oikeastaan luulen, että pääsy aikuisten maajoukkueeseen ja maajoukkueeseen tulivat eteeni ennen kuin olin ehtinyt asiasta tehdä varsinaista tavoitetta. Toki aikuisten joukkueeseen pääsy oli kiikarissa ja luonnollinen vaihe tulevaisuudessa, mutta tämä tapahtui kuitenkin suhteellisen nopeasti, Roosa muistelee.

– Ensimmäiset naisten arvokisat oli Hongkongin MM-kisat, joista on ihan hyviä muistoja. Minut otettiin melko nuoresta iästani huolimatta tosi hyvin mukaan joukkueeseen. Tuloksellisesti kisat menivät kokemusta kartuttaen, Roosa hymyilee.

Vaikka paikka naisten joukkueessa tuli hieman yllättäen, oli Roosan urheilijapolku selkeäpiirteinen.

– Kyllä sanoisin näin. Toki tätä polkua helppotti ja selkeytti lukio-opinnot Mäkelänrinteen lukion urheilulinjalla, jossa opinnot oli helppo sovittaa keilailun kanssa samaan kalenteriin, ja koko yhteisö oli samanhenkistä.

Roosa painottaa myös valmentajien suurta roolia menestyksellä urheilijamatkallaan.

– Tärkeimpänä pitää tietysti sanoa oma äitini Reija, joka minut on keilailun polulle tuonut ja minua valmentanut. Muistan käyneeni saamassa oppia junnuvuosina ainakin **Olli Tiaiselta**. Isossa roolissa olivat myös juniorien ja nuorten maajoukkuevalmentaja **Piritta Kantola** sekä nuorten ja naisten kisasalmentajat. Taisipa se oma äiti valmentaa yhden juniorien EM-kisatkin, kun Piritta seurasi kisoja synnytyslomalta, Roosa naurahtaa.

– Kyllä valmentajilla on ollut iso rooli kehittämisessä Tulevaisuuden ryhmästä aina tähän päivään asti. Keilailun ulkopuolelta ei voi tietysti unohtaa esimerkiksi Mäkelänrinteen fysiikkavalmentajia, jotka pitivät huolta lukioaikana keilailun ulkopuolisesta harjoittelusta, hän päättää.

Hongkongin MM-kilpailujen jälkeen Roosa Lundén edusti naisten joukkueessa vielä kaksissa EM-kilpailuissa sekä QubicaAMF World Cupissa Venäjän Krasnojarskissa, missä sijoittui viidenneksi. Vielä tänä päivänäkin Roosa Lundén saattaisi helpostikin lunastaa Suomi-paidan päälleen, mutta jokunen vuosi sitten hän laitto muut asiat elämässä edustusurheilun edelle.

Uusia tähtiä aika ajoin

Uusia huippulahjakkuuksia, junnutähtiä, tulee maamme keilailuhuipulle aika ajoin. 1980-luvulla esiin marssi lukuisia jo junioriaikoina kannuksiaan hankkineita nuoria. Oli **Pekka Lundström**, **Simo Vähä-Korpela**, **Tom Hahl** sekä jo 17-vuoden ikäisenä miesten joukkueessa EM-kisoissa

debytoinut **Kimmo Lehtonen**. He kaikki raivasivat tietä eteenpäin pääasiassa muilta oppien.

Valmennus ja tavoitteellisuus olivat jo paremmissa kantimissa silloin, kun hyvin nuorena huipulle nousi yhä miesten maajoukkueessa pelaava Osku Palermaa. Esiin voi nostaa myös Sanna Oksasen (os. Pasanen), joka debytoi naisten maajoukkueessa 18-vuotiaana menestyksekkään junioriuran jälkeen.

Tänä päivänä kaikki lajia seuraavat tietävät nimet **Pyry Puharinen**, **Jesse Ahokas**, **Niko Oksanen**, **Tomas Käyhkö**, **Santtu Tahvanainen**, **Peppi Konsteri**, **Mila Nevalainen**, **Essi Pakarinen** jne. Heidän kehitykselleen leimallista on ollut suunnitelmallinen valmennus. Nykyään tie maajoukkueyhtiinkin on erilainen kuin ennenvanhaan, pelaajille tarjotaan paljon, mutta heiltä myös vaaditaan paljon.

Osa junioritähdistä valitsee pitkän ja vaativan urheilijan tien, panostaa, harjoittelee, kiertää kilpailuja ja elää keilailulle. Huipulle nousu ja siellä pysyminen vaatii paljon myös taloudellisia uhrauksia, eikä niihin ole kaikilla mahdollisuuksia. Siksi sinne aivan korkeimmalle tasolle yltyminen onnistuu vain harvoilta.

Hyvä niinkin, sillä juuri nyt meitä suomalaisia hemmotellaan oikein kunnolla, kun kaksi nuorta taituria, Tomas ja Santtu, kokeilevat siipiensä kantavuutta Amerikan ammattilaiskiertueella. Ja tekevät sitä menestyksellä, Santtu oli viime vuoden tulokas kiertueella ja Tomas sijoittui helmikuun alussa U.S. Openissa kolmanneksi.

Ammattilaiskiertueelle tähtää myös **Peppi Konsteri**. On sykähdyttävää seurata näiden nuorten matkaa huippu-urheilun uralla. ●

Roosa Lundén Suomen maskotti kädessään MM-kilpailujen avajaisissa, uransa ensimmäisissä aikuisten arvokilpailuissa Hongkongissa.

U.S. Openissa loistanut Tomas Käyhkö totuttelee ammattilaiskiirtueen elämää ja janoaa menestystä

PBA-kausi käynnistyi Yhdysvalloissa tammi-helmikuun vaihteessa ja välittömästi suurilla panoksilla, kun maailman arvostetuimpiin kilpailuihin kuuluva U.S. Open avasi ammattilaiskiirtuekauden. Voittajalle oli luvassa mukava sadan tuhannen dollarin shekki. Suomalaisista mukana olivat Tomas Käyhkö, Santtu Tahvanainen ja Osku Palermaa. Kolmikosta Käyhkö eteni sensaatiomaisesti aina TV-finaaleihin asti ja nappasi lopulta kolmannen sijan.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVA: **IBF MEDIA GALLERY**

– **OLIHAN** se hienoa. Ei ollut ihan odotettavissa, että heti kauden ensimmäisestä kisasta ja vieläpä U.S. Openista tulisi tuollainen onnistuminen. Sain tehtyä paljon hyviä heittoa, enkä muista, koska viimeksi olisin heittänyt niin hyvin, Käyhkö toteaa.

Käyhkö nappasi paikan pääkilpailuun karsinnan kautta. Suomalainen oli reilun sadan karsijan joukossa 15:s. U.S. Open on tunnettu erittäin vaikeista olosuhteistaan, joita on kilpailun aikana käytössä useampia erilaisia.

– Tykkään heittää vähän hiljempaa, joten pidemmät hoidot olivat helpompia. Karsinnan kolmas olosuhde, 39-jalkainen flat, tuotti eniten hankaluuksia. U.S. Openissa keilaaminen on niin vaikeaa, että se tavallaan pienensi osaltaan menestyspainetta.

– Tiesin, että vastustajat ovat niin hyviä, ettei voi höllätä missään kohtaa yhtään. Varman päälle keilaamalla ei pärjäisi, ja yritin keskittyä tosissani jokaiseen heittoon.

Jännittävä TV-lähetys

Käyhkö raivasi tiensä eteenpäin vaihe vaiheelta vakuuttavalla keilaamisella. Lopulta tuloksena oli peräti karsinnan kakkossija ja mainio asema TV-peleissä. Kakkossijoitetun paikka tiesi vähintään varmaa kolmatta sijaa.

– Aloitin turnauksen hyvin, mutta ei siinä kohtaa vielä herännyt kummempia ajatuksia. Toisen pelipäivän vaiheilla alkoi tulla jo olo, että tässähän voisi pärjätäkin. Oli hieno fiilis, kun pääsi TV-peleihin. Siinä kohtaa oli pitkä urakka jo takana. Viimeisten kahden sarjan aikana tiesin jo olevani pudotuspeleissä, mutta yritin päästä vielä mahdollisimman korkealle ja nousinkin lopulta toiseksi. Olin unelmoinut tv-peleistä, niin yksi unelmistani oli toteutunut jo siinä vaiheessa.

Käyhkö sai odottaa TV-lähetyksessä tovin omaa vuoroaan, kun muut keilaajat ratkoivat keskenään, kuka häntä vastaan asettuisi. Lopulta vastaan tuli viitossijoitettu yhdysvaltalainen **Kyle Troup**, jolla oli allaan kolmen voiton putki. Käyhkö haastoi vuonna 2021 PBA:n Vuoden pelaajaksi valitun Troupin tasaisesti, mutta Troup karkasi voittoon 219–215.

Kokemus oli Käyhkölle merkittävä, vaikka tappio tulikin. Omaan tekemiseensä hän oli varsin tyytyväinen.

– Tv-pelin aikana, kun kävi heittämässä ja meni istumaan kaverin vuoron ajaksi, niin ei ole kyllä ikinä sydän tykyttänyt niin kovaa kuin siinä istuessa. Tuntui, että sydän pomppaa ulos rinnasta. Yritin pysyä rauhallisena, mutta jännitys oli kova, Käyhkö muistelee.

– Sain kaikki heitot taskuun, mutta palloreaktio ei ollut täydellinen. Ei riittänyt tällä kertaa, mutta tyytyväinen olin heittämiseeni.

Tomas Käyhkön kolmas sija U.S. Openissa on harvinaisen kova saavutus. Käyhkö on tosissaan murtautumassa PBA-kiertueella menestyvien keilaajien joukkoon.

Rahapotti toi turvaa loppukauteen

U.S. Openin kolmas sija toi hienon kilpailulisen saavutuksen lisäksi myös konkreettista apua pitkälle kaudelle. 25 000 dollarin palkkio tuo taloudellista turvaa ja mielenrauhaa kilparadoille.

– Se rentoutti. Huomasin heti seuraavan kilpailun karsinnassa, että tietynlainen ylimääräinen paine oli poissa, kun tiesi, että reissun kulut on jo katettu. Kaikki on plussaa, mitä tulee tähän päälle.

Jokainen kilpailu rapakon takana on Käyhkölle haastava kokonaisuus. Hänen pitää karsia paikastaan joka ikiseen kilpailuun, joten urakka on aina varsin tuhti.

– Eivät ole kovin helppoja ne karsintakaan. Sellainen 70–90 pelaajaa mukana ja

yleensä vain 12 pääsee jatkoon varsinaiseen kilpailuun. Siitä joukosta ei huonoja keilaajia löydy. Sitä yrittää kerätä pisteitä, että pääsisi kiertueella 50 parhaan pelaajan joukkoon, mutta et aina pääse edes mukaan pääkilpailuun. Sain kuitenkin onneksi U.S. Openista jo hyvin pisteitä.

U.S. Openin jälkeen Käyhkö oli Springfield Openissa sijalla 40. Perään Shawnee Classic toi karsinnasta 14. sijan, kun 12 parasta eteni jatkoon. Käyhkön edellä olleista pelaajista kaksi jättäytyi kuitenkin pois, joten hän nousi mukaan varsinaiseen kilpailuun. Tuota mahdollisuutta hän ei jättänyt käyttämättä, pelasi tehokkaasti ja päätyi 11. sijalle.

– Kilpailu oli vaihtelevaa suorittamista, mutta 11. sija oli hyvä saavutus.

Wichita Classic -kilpailussa Tahvanainen nappasi kolmannen sijan, mutta Käyhkön tie tyssäsi karsintaan. Käyhkö toteaa, että tähän mennessä kaikki on sujunut kiertueella hyvin, mutta arki on ajoittain rankkaakin.

– Kisoissa ei saa juurikaan epäonnistua, kun osallistujat ovat niin kovatasoisia. Menestyminen on hankalaa ja kisojen ulkopuolella ei juuri muuta ehdi tehdä kuin levätä, Käyhkö toteaa.

– Tänne lähtiessäni tavoitteina oli päästä tv-peleihin ja kiertuepisteissä selviytyminen 50 parhaan kärkeen. U.S. Open meni niin hyvin, että tavoitteet ovat eläneet matkan aikana. Joku kilpailu olisi hienoa voittoa ja jos pysyy kiertuepisteissä kahdeksan kärjessä, niin saisi paikan PBA Tour -finaaleihin. ●

Myös Santtu Tahvanaisella isoja onnistumisia PBA-kiertueella

Santtu Tahvanaisen toinen PBA-kausi alkoi vaisusti, mutta viime kilpailuissa mies on keikkunut kärkipäässä, ja palkintorahaakin on kertynyt taskun pohjalle 17 300 dollaria.

TEKSTI: PEKKA KORPI KUVA: PBA MEDIA GALLERY

Minkälaisilla odotuksilla lähdit tämän vuoden kiertueelle?

– Kyllä sitä pärjäämään lähti, viime kaudella osoitin itselleni, että on mahdollista siellä pärjätä ja on eväät ammattilaisuuteen. Kyllä edelleen kauden tavoite on saada ensimmäinen titteli, että kyllä sitä joka kisaa mennään voittamaan.

Miltä meno tuntui, nyt kun kaikki tunsivat sinut, vuoden tulokas?

– Olihan se erilaista ja ehkä jopa vähän tyhmästi otin siitä alkuun paineita, että nyt on ”pakko pärjätä”. Ja unohtui harjoitella nimikirjotusta, niin vähän on hävettänyt, kun pitänyt antaa nimmareita..

Pari ensimmäistä kisaa ei mennyt kovin hyvin ja pari viimeistä on tuonut kaksi sijaa TOP-kymmissä. Teitkö jotain uutta ja ihmeellistä, vai odotitko vain pelin kypsymistä?

– Komppaan tuohon aiempaan, että vähän liikaa yritin, varsinkin kun tiesi että ihmiset saattavat odottaa nyt pärjäämistä. Myös kun sain sopimuksen Motiville, jonka palloilla en kauheasti ollut pelannut. Suomessa kyllä keksin ja löysin pallot, joista olen pitänyt, mutta meni myös hetki löytää ne niin sanotut luottopallot PBA:ssa. Mutta sitten lokahti palaset kohdilleen, en enää ajattele, että tarvitsee toistaa jotain. Se on tehty jo.

Wichitassa oli minulle otollinen keli, 45-jalkainen, ja tiesin itsekini, että sen tapaisissa hoidoissa olen parhaimmillani. Kun saan vaan pelattua rennosti ja sehän sitten onnistui ja sain ns. apinan pois selästä ja sitten onnistui seuraavakin kisa jopa vähän ”huonommalta” keilaamisella.

Entä odotukset loppukaudelle?

– Puhuin pallofirman repin (pelaajien avustaja) kanssa Jacksonin kisan jälkeen ja hän tokaisi minulle: ”Olet pelannut yhdeksän kisaa tähän mennessä, tuloksena on neljä kertaa top 10 sijoitus, joista kaksi kertaa stepladderissä, kerran top 20. On tuo aika kovaa jälkeä näin varhaisessa vaiheessa! Se oli aika kova potku perseelle ja hyvä kopautus itsevarmuudelle. Pisteissä olen korkealla ja siellä tavoite on pysyä, että pääsen TOP-kahdeksan joukkoon ja PBA-finaaliin kauden lopussa. Sekä tietenkin PBA-liigaan pääsy uudestaan, mikä näyttää toistaiseksi valoisalta. Koetetaan pitää tämä peli yllä! ●

Santtu Tahvanainen on Tomas Käyhkön tavoin herättänyt Suomessa uudeleen henkiin kiinnostuksen PBA:ta kohtaan laajasti.

Kilpailukalenteri - Näin keilataan loppukausi 2022-23

Kausi	Tapahtuman nimi	Alkamispäivä	Loppupäivä	Finaalipäivä	Paikka	Luokka	Tilanne	Lisätiedot
2022-2023	Seniorien valtakunnansarjat 5	2/25/2023	2/25/2023			SVS	Vahvistettu	
2022-2023	Tali Senior Open 2023	2/27/2023	3/5/2023	3/5/2023	Talin keilahalli, Helsinki	FMB	Vahvistettu	
2022-2023	Veteraaninaisten SM kilpailut 2023	2/6/2023	3/12/2023	3/18/2023	Lappeenrannan keilahalli	SM	Vahvistettu	
2022-2023	Veteraanimpiesten SM kilpailut 2023	2/6/2023	3/12/2023	3/19/2023	Lappeenrannan keilahalli	SM	Vahvistettu	
2022-2023	Valtakunnansarjat 5 ja liigat ja liigafinaalit	3/11/2023	3/12/2023	3/12/2023		VS	Vahvistettu	
2022-2023	Veteraanien valtakunnansarjat 5	3/16/2023	3/16/2023			VVS	Vahvistettu	
2022-2023	Seniorinaisten SM kilpailut 2023	2/20/2023	3/26/2023	4/1/2023	Tapiolan keilahalli	SM	Vahvistettu	
2022-2023	Seniorimpiesten SM kilpailut 2023	2/20/2023	3/26/2023	4/2/2023	Tapiolan keilahalli	SM	Vahvistettu	
2022-2023	Senioreiden mestaruussarja ja jatkosarja ja karsinta	3/25/2023	3/26/2023			SVS	Vahvistettu	
2022-2023	Finnish Youth Ranking 5	3/25/2023	3/26/2023	3/26/2023	Seinäjoen keilahalli	FYR	Vahvistettu	
2022-2023	Veteraanien valtakunnansarjat, finaali ja karsinnat	3/30/2023	3/30/2023	3/30/2023		VVS	Vahvistettu	
2022-2023	Juniorien EM kilpailut 2023	4/1/2023	4/10/2023	4/10/2023	Wien, Itävalta	EBF	Vahvistettu	
2022-2023	Valtakunnansarjat 6, Liigan ja muiden sarjojen karsinnat	4/22/2023	4/23/2023			VS	Vahvistettu	
2022-2023	Finnish Youth Ranking Finale	4/29/2023	4/29/2023	4/29/2023	Kupittaaan keilahalli, Turku	FYR	Vahvistettu	
2022-2023	Juniorien SM kilpailut 2023	4/11/2023	4/30/2023	5/7/2023	Rauman keilahalli	SM	Vahvistettu	
2022-2023	Nuorten SM kilpailut 2023	4/11/2023	4/30/2023	5/6/2023	Rauman keilahalli	SM	Vahvistettu	
2022-2023	Idols & Future Stars	5/18/2023	5/18/2023	5/18/2023	Raision keilahalli	SKL	Vahvistettu	
2022-2023	Firma EM-kilpailut 2023	5/17/2023	5/20/2023	5/20/2023	Wien, Itävalta	BEC	Vahvistettu	
2022-2023	Miesten SM kilpailut 2023	4/17/2023	5/21/2023	5/27/2023	Talin keilahalli, Helsinki	SM	Vahvistettu	Finaalit 27.-28.5.2023
2022-2023	Naisten SM-kilpailut 2023	4/17/2023	5/21/2023	5/27/2023	Talin keilahalli, Helsinki	SM	Vahvistettu	Finaalit 27.-28.5.2023
2022-2023	EBT04 - Bowl for fun open 2023	5/11/2023	5/21/2023	5/21/2023	Langen, Saksa	EBT Silver	Vahvistettu	
2022-2023	EBT05 - Kegel Aalborg International 2023	5/21/2023	5/28/2023	5/28/2023	Aalborg, Tanska	EBT Bronze	Vahvistettu	
2022-2023	Keilaajattaret on Tour finaali 2023	6/10/2023	6/10/2023	6/10/2023	Kaupin keilahalli, Tampere	SKL	Vahvistettu	
2022-2023	Rookies on Tour finaali 2023	6/11/2023	6/11/2023	6/11/2023	Kaupin keilahalli, Tampere	SKL	Vahvistettu	
2022-2023	Miesten EM kilpailut 2023	6/7/2023	6/18/2023	6/18/2023	Wittelsheim Ranska	EBF	Vahvistettu	
2022-2023	EBT06 - Valcke Bronzen Schietspoel Tournament 2023	6/18/2023	6/25/2023	6/25/2023	Dolfijn The Place To Be, Hollanti	EBT Silver	Vahvistettu	
2022-2023	ESBC Seniorien EM	6/24/2023	7/2/2023	7/2/2023	Bologna/Modena, Italia	ESBC	Vahvistettu	

Kaikki urheilun tekstiilit JM Concept Oy:stä

YHÄ USEAMMAN pelipaidan niskassa on näkynyt kolme kirjainta: JMC.

Pelipaidat on toimittanut JM Concept Oy, jossa monien tuntema **Mika ”Lenkki” Lahti** työskentelee tällä hetkellä.

Tamperelainen JM Concept Oy (JMC) on perustettu 2006 kahden jääkiekkopiireissä tunnettujen, **Janne ”Iso 8” Ojanen** ja **Mika Koskela**, toimesta. Yrityksen valikoimassa on profiili- ja messuvaatteiden sekä erilaisiin ammatteihin tarkoitettujen työvaatteiden lisäksi laaja valikoima vapaa-ajan urheiluun sekä kilpaurheiluun soveltuvia tekstiilejä. Seuroille voidaan toimittaa esim. verryttelyasut, hupparit, housut sekä pipoja, reppuja, kasseja ja takkeja, joissa näkyy seuran logo. Vuodesta 2022 lähtien saatavilla on ollut myös sublimaatiotekniikalla tehdyt tekstiilit lajeina mm. keilailu, darts, lentopallo, salibandy ja jalkapallo.

JMC tekee peliasujen suunnittelussa yhteistyötä parakeilaaja ja maailmanennätysmies **Timo ”Tinke” Toivosen** kanssa. Timo on taitava graafikko, joka osaa suunnitella erittäin hyviä designeja annettujen

toiveiden mukaisesti, on ne sitten tarkkoja toiveita tai vain suuntaa antavia vihjeitä. Tällä työllä Timo kartuttaa matkakassaa Hammer Challenge kisamatkalle Taliin syksyllä 2023, sekä muihin vastaaviin tapahtumiin tulevaisuudessa.

JMC:n käyttämässä painotalossa löytyy huippuluokan painokaruselli, teknisen siirtopainatuksen mahdollistavat laitteet sekä brodeeraamo, jotka mahdollistavat kaikenlaisen merkkauksen tekstiileihin myös jälkipainettuna!

Tämä palvelukokonaisuus mahdollistaa hyvät hinnat niin urheiluseuroille kuin yrityksillekin, vaikka määrät olisivat luokkaa 5-20 kappaletta.

Pääosa yrityksen kautta myydyistä tuotteista ovat profiilituotteita sekä pro tason työvaatteita. Merkkeinä sublimaatio tuotteiden lisäksi mm. Craft, Clique, Cutter & Buck, Projob sekä monia muita!

Joten jos sinulla on tarpeita itsellesi, seuralle tai yritykselle, niin ota yhteyttä JMC:hen! ●

Timo Toivonen ja Mika Lahti.

Kuvia JMC:n myymälän tuotevalikoimista.

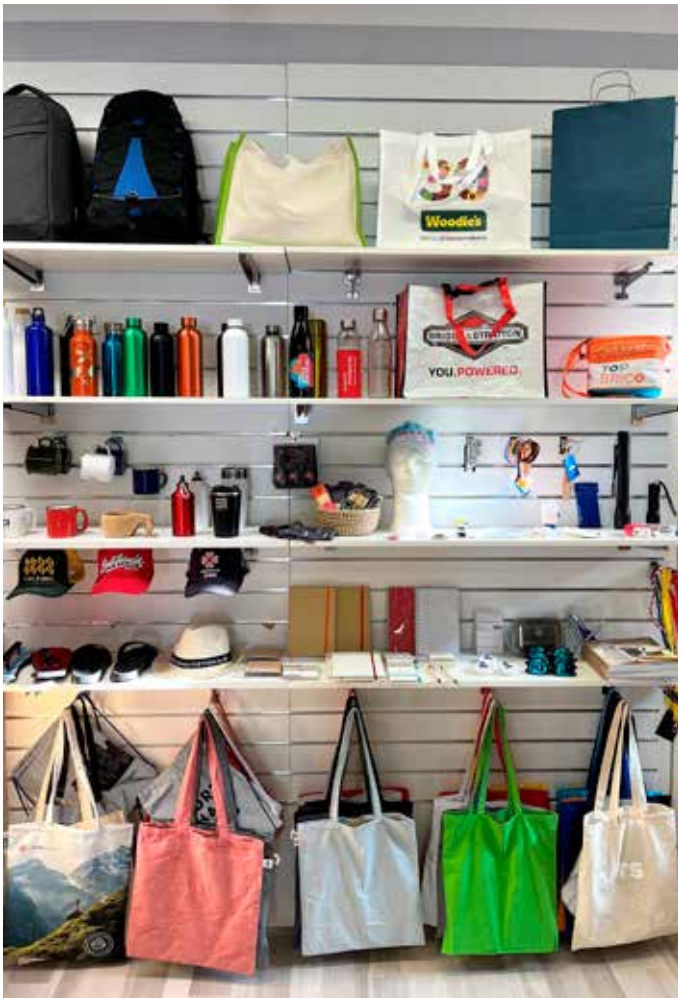

JMC

**JMC – kaikki tekstiilit
urheiluun ja liikuntaan!**

C&B New Salish housut ja shortsit, joustavat pelihousut niin keilailuun kuin golfiin. Sekä miehille että naisille!

Meiltä myös kaikki jälkipainatustuotteet!

Sublimaatiopainetut paidat ja pusakat kaikkeen urheiluun! Jos haluat, Timo Toivonen suunnittelee sinulle tyylikkään paidan/pusakan!

OTA YHTEYTTÄ JA PYYDÄ TARJOUS!

Mika Lahti • Puh.: 040 867 3987 • mika.lahti@jmc.fi

JM CONCEPT OY

Rantaperkiönkatu 1 D 12, 33900 Tampere •

www.jmc.fi

GB:n kultajoukkue 2022–23: Teemu Putkisto, Pyry Puharinen, Jani Soukka, Olli-Pekka Pajari, Leevi Saikkala ja Joonas Jähi.

GB on miesten SM-liigan mestarijoukkue kaudella 2022–23

– ”Hienosti pelattiin koko kausi”

Miesten liigakausi päättyi Lahden keilahallissa Helsingin GB:n kultajuhliin äärimmäisen jännittävän loppuottelun jälkeen. Finaalissa GB voitti Varkauden Mainarit kahden ottelun yhteispistein 32–8. Mestaruus varmistui helsinkiläisille kuitenkin viimeisissä ruuduissa. Pronssimitaleille ylsi Turun TPS.

TEKSTI JA KUVA: HENRI HAVUSELA

GB:N Joonas Jähi, Jani Soukka, Leevi Saikkala, Teemu Putkisto, Pyry Puharinen ja Olli-Pekka Pajari tekivät viikonloppuna kovaa jälkeä radoilla. Isossa roolissa joukkueen menestyksen takana on ollut myös joukkueenjohtaja **Sami Heinilä**. Ensin joukkue ylsi miesten SM-liigan runkosarjan voittoon, millä varmistui suora pääsy loppuotteluun. Lisäksi GB oli runkosarjan päätöskierroksen ykkösjoukkue.

Loppuottelussa GB sai vastaansa hopealle yltäneen Varkauden Mainarit, joka raivasi tiensä loppuotteluun äärimmäisen jännittävän välierän jälkeen. Mainareiden riveissä päätösviikonloppuna mukana olivat PBA-kiertueelta Suomeen vajaan viikoksi palannut **Tomas Käyhkö** sekä **Juho Rissanen, Mikko Hirvonen, Lenni Juutilainen, Nico Kärkkäinen, Luukas Väänänen ja Max Räsänen**. Lisäksi Mainareiden riveissä kauden aikana pelasivat **Mika Heino ja Onni Riikonen**.

Liigakaudesta pronssimitalit kaulaan ansainnut TPS pelasi myös hyvän kauden ja taisi runkosarjassa kolmannesta sijasta aivan viimeiseen otteluun saakka. Turkulaisten riveissä päätösviikonloppuna pelasivat **Jarno Marjakangas, Tony Ranta**, vasta 17-vuotias **Jonne Kaisku, Samu Valaranta, Jaakko Rantala, Karri Oksman**. Pronssijoukkueen riveissä kauden aikana pelasi tuttuun tapaan myös **Juuso Rikkola ja Jere Oksanen**.

Mainareiden ja TPS:n välinen välierä päättyi tasapisteisiin 20-20, minkä jälkeen loppuotteluun tarvittiin ysi- ja kymppiruudun uusinta. Siinä Mainareiden Tomas Käyhkö kesti kovat paineet ja johdatti varkauskaisi loppuotteluun. Uusinnassa Käyhkö pelasi TPS:n Jaakko Rantalaa vastaan. Käyhkö heitti uusinnassa 9/ ja XXX ja Rantala keilasi tuloksen X ja (8)-.

GB otti niskalenkin Mainareista finaalin avausottelun tuloksella 14-6. Ensimmäisessä finaaliottelussa tärkeässä roolissa olivat isot sarjat keilanneet Pyry Puharinen (277) ja Joonas Jähi (257). Toisessa finaaliottelussa näytti jo pitkään, että välierän tavoin loppuottelu voi päättyä tasapisteisiin, mutta kymppiruuduissa peli kääntyi GB:n hyväksi. Joonas Jähi voitti omassa ottelussaan Tomas Käyhkön 247-245, Olli-Pekka Pajari voitti Nico Kärkkäisen, Neljäntenä GB:llä heittänyt Teemu Putkisto käänsi oman ottelunsa Juho Rissasta vastaan voitoksi ja GB:n ankuri Pyry Puharinen voitti Luukas Väänänen 202-193.

Päätösottelun pisteet helsinkiläisille 18-2 ja kokonaispisteet 32-8. Pitkän tauon jälkeen GB pääsi juhlimaan liigamestaruutta villisti.

– Erittäin hyvältä tuntuu tällä porukalla voittaa. Hienosti pelattiin koko kausi ja ansaittiin voitto ison työn jälkeen. Pelattiin hienosti koko viikonloppu ja selvitetiin hienosti kaikki haasteet. Loppuottelussa vastus oli erittäin kova ja Mainarit laittoi meidät koville. Jouduttiin

pelaamaan finaalissa niin sanotusti tuli peluksien alla, tunnelmoi erittäin vahvasti koko viikonloppuun aikana pelannut Pyry Puharinen.

Puharinen oli runkosarjassa GB:n tehokain pelaaja: 38 sarjaan 8521 keilapistettä keskiarvolla 224,24.

– Finaali ratkesi tällä kertaa ihan viimeisiin ruutuihin, joissa saimme vain oikeissa paikoissa kaatoja. Mielestäni on hieno juttu, että liigaa pelataan pitkä kausi ja voitto ratkeaa tällä tavalla. Kyllä tämä on varmasti jopa urani hienoin voitto ja varsinkin tällä meidän nuorella joukkueella. Joukkue koostuu hyvistä ystäväistä, niin tuntuuhan heidän kanssaan voittaminen todella hyvältä. Koko elämäni olen keilannut GB:ssä, Puharinen sanoo.

Mitalipelipaikoista käytiin tällä kaudella tiukka taistelu. TPS sai pelata kynsin hampain loppuun asti kolmannesta sijastaan, kun viimeisiin runkosarjan oteluihin saakka takapaine muilta joukkueilta oli kova ja erot olivat pienet.

– Meillä oli kahdessa viimeisessä ottelussa se tilanne, että hyvin piti pelata, jotta kolmas sija säilyi, eivätkä WRB tai TKK pääse ohi. Saittiin onneksi viimeisiin peleihin huolellisuutta. Lopputuloksesta ja kolmannesta sijasta jäi hyvä fiilis, vaikka välierä Mainareille hävittiinkin. Toisessa välieräottelussa meillä vähän katosi ote, mutta välierähän oli lopulta äärimmäisen tiukka, kun uusinnassa vasta ratkesi Mainareille. Kolmas sija silti kova suoritus meille tästä kaudesta, sanoi TPS:n Jarno Marjakangas.

Liigan sarjataulukossa kärkikolmikton takana neljänneksi ylsi loistavan kauden pelannut Seinäjoen WRB, joka jäi kolmannesta sijasta lopulta 16 sarjapistettä.

– Loistava maku jäi kaudesta meille, kun tavoitteena oli säilyttää sarjapaikka, nyt se

sij.	joukkue	ottelut	sarjapisteet	keilapisteet	ka./ottelu
1.	GB	44	586	46226	1050,59
2.	Mainarit	44	580	45776	1040,36
3.	TPS	44	504	45223	1027,80
4.	WRB	44	488	44094	1002,14
5.	TKK	44	478	45085	1024,66
6.	Bay	44	475	44638	1014,50
7.	BcStory	44	409	44017	1000,39
8.	AllStars	44	388	44165	1003,75
9.	Patteri	44	384	43901	997,75
10.	GH	44	378	42755	971,70
11.	OPS	44	311	42858	974,05
12.	RäMe	44	299	42354	962,59

Miesten SM-liigan runkosarjan 2022-23 lopullinen tilanne.

varmistui. Hienoa oli pelata viimeistä runkosarjan kierrosta, kun meillä oli jopa mahdollisuus mitalipeleihin. Kiitollinen täytyy olla koko joukkueelle tästä kaudesta ja lähdetään ensi kaudella parantamaan. Nuori joukkue on kehittynyt ja toivottavasti kehitystä tulee lisää, sanoi WRB:n **Riku-Petteri Kivelä**.

Viidenneksi sijoittui Tampereen TKK ja kuudenneksi Lahden Bay. Sarjataulukon kärkikusikko jatkaa suoraan ensi kauden SM-liigassa. Viimeisille sijoille jääneet OPS ja RäMe putoavat ykkössarjaan. Sijoille 7.-10. sijoittuneet BC Story, All Stars, Patteri ja GH pelaavat ykkössarjan lohkojen 1. ja 2. sijoittuneiden kanssa SM-liigakarsinnoissa, jotka pelataan 23.4. Lahden keilahallissa. Karsinnan kaksi parasta joukkuetta pelaavat seuraavalla kaudella SM-liigassa ja kuusi heikointa ykkössarjassa. ●

Mitalistijoukkueet vasemmalta: Varkauden Mainarit, Helsingin GB ja Turun TPS.

Naisten SM-liigakausi oli Giantsin hallintaa alusta loppuun asti

Kausi huipentui Lahdessa 12.–13. maaliskuuta pelattuun päätöskierrokseen ja mitalipeleihin. Runkosarjan kakkonen Bay kaatoi runkosarjassa kolmanneksi sijoittuneen GB:n välierässä 16–0 ja 16–0 ja eteni finaaliin Giantsia vastaan. Bay vei ensimmäisen finaaliottelun nimiinsä pistein 12–4, mutta Giants voitti toisen 13–3 ja juhli mestaruutta yhteispistein 17–15.

TEKSTI JA KUVAT: **MARKUS VILJANEN**

– **KAUSI** oli aika Giants-voittoinen, mutta teemme paljon työtä tämän eteen, eivätkä tulokset tule ilmaiseksi. Menemme mielestäni joukkueena koko ajan eteenpäin, Giantsin **Sanna Oksanen** sanaili mestaruuden jälkeen.

Naisten liigakausi käynnistyi lokakuun alussa Raisiossa, jatkui lokakuun lopussa Mikkelissä, matkasi sitten tammikuussa Raumalle ja päättyi maaliskuussa Lahteen. Giants oli läpi kauden päivän paras joukkue jokaisella kierroksella, joten voidaan puhua aikamoisesta dominoinnista.

– Ihan älytön kausi meiltä. Tässä näkee sen, miten puhallamme yhteen hiileen ja pelaamme joukkueena. Meillä on kivaa keskenämme, nautimme toistemme seurasta ja vietämme muutenkin vapaa-aikaa yhdessä. Tietotaitoa on niin paljon, että joskus huomaa tekemisen menevän liian hienosäädöksi. Silloin pitää muistaa, että pelataan vaan ja pidetään hauskaa. Joskus meinaamme lähteä keksimään pyörää uudestaan, Oksanen kuvaili joukkuettaan.

Baylle hopea oli toinen peräkkäinen, sillä edellinen liigakausi päättyi samoissa merkeissä. Bayn ankkuri **Eliisa Hiltunen** totesi hävityn finaalin jälkeen, ettei lopputulos maistunut hyvältä, mutta hän oli ylpeä joukkueensa esityksestä.

– Olimme täällä [Lahden kierroksella] aika kujalla, ja pelasimme varmaankin heikoimman viikonloppumme pitkään aikaan. Siinä mielessä mitalipelit menivät hyvin ja pystyimme laittamaan noinkin paljon Giantsille kamppoihin. Välierän GB-matsi oli osaltaan suht selvä

pelit. Siinä mielessä hyvä filis, mutta totta kai tappio harmittaa, Hiltunen totesi.

– Olen todella ylpeä joukkueestamme ja loppu viimein kausi meni varsin hienosti.

Pronssijoukkue GB:n **Heidi Manninen** kertoi Bayn olleen välierässä selvästi parempi.

Giants juhli SM-liigan mestaruutta. Hopeaa Bay ja pronssia GB.

Porin Giantsin joukkue vasemmalta: Marjaana Hytönen, Ani Juntunen, Sanna Oksanen, Marjo Hirvonen, Riikka Nygård ja Peppi Konsteri.

Kausi sujui kokonaisuudessaan kuitenkin positiivisesti ja seurassa kytee paljon lupaavia keilaajia.

– Vastustaja oli mitalipeleissä paremmin kartalla heti alusta alkaen ja he pääsivät ottamaan yllotteen. Emme sitten oikeastaan edes ehtineet kääntää tilannetta niin, että olisimme voineet vielä voittaa. Se on aina vähän mahdoton tilanne, kun olet ensimmäisen ottelun hävinnyt 16–0 ja pitäisi seuraava voittaa samoin lukemin, Manninen kertoi.

– Kausi alkoi tukkoisesti, eikä puolessa välissä kautta ollut vielä yhtään varmaa, että pääsisimme edes mitalipeleihin. Paransimme kuitenkin todella paljon kauden loppua kohden. Meillä oli kauden aikana vahvasti ideana se, että meillä oli paljon junioreita keilaamassa, ja he saivat aikaa ja tilaa pelata. He ovat hienosti ottaneet tätä uutta roolia vastaan. Ovat vielä nuoria, mutta heissä on todella paljon potentiaalia.

Mitalikolmikon taustalla Nasevat sijoitui neljänneksi, Smash viidenneksi ja Boom kuudenneksi.

Giantsin **Peppi Konsteri** oli selvästi kauden tehokkain keilaaja. Konsteri pelasi 20 sarjaa keskiarvolla 222,55. Giants valloitti kärkisi-

jat, sillä toiseksi tuli 36 sarjaa pelannut **Marjo Hirvonen** (210,67) ja kolmanneksi 33 sarjaa pelannut **Ani Juntunen** (206,09). Neljännellä sijalla oli täydet 40 sarjaa tahkonnut Bayn **Eliisa Hiltunen** (205,63) ja viidentenä 29 ottelua pelannut GB:n **Roosa Lundén** (204,97). ●

sij.	joukkue	ottelut	sarjapisteet	keilapisteet	ka./ottelu
1.	Giants	40	526	33194	829,85
2.	Bay	40	414	31129	778,23
3.	GB	40	353	30726	768,15
4.	Nasevat	40	260	28655	716,38
5.	Smash	40	208	28124	703,10
6.	BooM	40	159	27151	678,78

Naisten SM-liigan 2022-23 lopullinen sarjataulukko.

Reija Lundénille Single-kultaa senioreiden EM-kisoissa

– Suomen naisille hopeaa joukkuekilpailussa

Senioreiden EM-kilpailut keilattiin Tanskassa Aalborgissa 27.1.-4.2.2023, ja matkaan lähti Suomen naisten joukkue. Reija Lundén juhli kisoissa ensimmäistä henkilökohtaista arvokisamestaruutta, minkä lisäksi Suomen naisilla oli kaikilla kotiin tuomisina mitali kaulassa, kun joukkuekilpailussa Suomi saavutti hopeaa.

TEKSTI: REIJA LUNDÉN KUVAT: JARMO TAMMINEN

REIJA LUNDÉN juhli ensimmäistä henkilökohtaista arvokisamestaruuttaan Aalborgissa. Semifinaalissa vastaan asetui Single-karsinnan ja All eventin voittaja Saksan **Martina Beckel**. Reija pelasi varman ehjän sarjan yhdellä tuplalla, kun taas Martina ailahteli tekemällä kaksi tuplaa ja kolme tyhjää.

– Minulla oli varma olo, vaikka alussa tuntui, että jalat olivat eriparia eivätkä heitot olleet ihan parhaimpia. Luotin kuitenkin palloon ja osuin riittävän varmasti ja paikkasin mitä jäi. Nautin tilanteesta, Reija summasi välierän etenemistä.

Finaalissa Lundén pelasi Ruotsin **Annika Kilanderia** vastaan. Kilander voitti toisessa välieräparissa Saksan **Michaela Göbel-Jankanin**.

Finaalissa Reija aloitti tuplalla ja otti hienoisen johdon. Annika teki reiät ruutuihin 5 ja 6, eikä saanut loppusarjaankaan tuplia, joten Reijan 10-ruudun reikä ei enää haitannut. Reija voitti 194–169.

– Myös finaali oli aika hyvin hallussani. Hetken mietin, kummin päin valitsen meidän pelaavan radat, kun oikeanpuoleinen rata oli hieman nopeampi. Valinta onnistui, vaikka teinkin itse reian loppuun. Oli hieno fiilis keilata ja voittaa ensimmäinen henkilökohtainen mestaruus arvokisoissa, Reija tunnelmoi kultatitalin varmistuttua.

Joukkuekilpailussa hopeaa

Joukkuekilpailun semifinaalissa Suomi asetui altavastaajana karsinnan voittanutta Saksa vastaan. Ottelu eteni Suomen hienoisessa

noin 20 pisteen johdossa tasoittuen 8. ruudussa. Viimeisessä ruudussa Saksa teki kaksi tyhjää ja Suomi rutisti tarvittavat kaadot ja voitti 742–720.

Reija Lundénin ensimmäinen henkilökohtainen mestaruus arvokilpailuissa maistui erityisen hyvältä.

Onnelliset joukkuekilpailun mitalistit. Vasemmalta: Nina Haavisto, Jaana Taavitsainen, Tuula Tamminen ja Reija Lundén.

Suomen naisten joukkue senioreiden EM-kilpailuissa:

Nina Haavisto, Lahti
Reija Lundén, Helsinki
Jaana Taavitsainen, Rauma
Tuula Tamminen, Hyvinkää

Joukkueiden ankkurit Martina Beckel ja Reija Lundén tasasivat ottelun parhaan sarjan tuloksella 214. Edellisissä EM-kisoissa kolme vuotta sitten Suomi hävisi Saksalle finaalin viimeisessä ruudussa ja nyt oli hienoa ottaa revanssi saksalaisista.

Toisessa semifinaalissa Ruotsi voitti Tanskan 768–734 **Christina Dahlgrenin** hinatessa Ruotsia tuloksella 251.

Myös Suomen ja Ruotsin välinen finaali eteni tasaisesti, mutta Ruotsi taisteli 9-ruutuun kaadot ja **Anna Staflund** pystyi ensimmäisenä pelaajana hieman onnekaastikin tekemään myös 10-ruuduun tuplan ja sillä Ruotsi siirtyi johtoon. Suomen Jaana Taavitsaisella taas jäi kaadon jälkeen täydellinen pakettiseiska. Reija Lundénin 10-ruudun tupla ei enää riittänyt, vaan Ruotsi voitti 796–778. Suomi pelasi kisojen parhaan joukkuesarjansa finaali eli ”saappaat jalassa” kaaduttiin. Reija Lundén keilasi finaalin parhaan sarjan 218.

Suomen hopeamitali tuntui kaikkien pelaajien mielestä voitettulta mitalilta.

Mastersissa Nina Haavisto lähellä mitalia

Naisten Masters-finaalissa **Reija Lundén** ja **Nina Haavisto** kohtasivat ensimmäisessä ottelussa englantilaiset vastustajat. Molemmat suomalaiset voittivat ottelunsa 2-0. Toisissa otteluissa Reija kohtasi tanskalaisen vasurin **Rikke Qwist Borkin** ja Nina saksalaisen **Michaela Göbel-Jankan**. Reija voitti ensimmäisen sarjan, mutta seuraavien sarjojen kahden klipin ja muutaman huonon avauksen vuoksi tanskalainen tykittiin voittoon ja jatkuu. Nina voitti Michaelan 2–1 tasaisen taiston jälkeen.

Kolmannessa ottelussa Ranskan **Valerit Murat**’tia vastaan Nina oli pulassa ensimmäisessä kaadottomassa sarjassaan. Toiseen sarjaan Nina sai hyviä vinkkejä sekä kotipuolesta että katsomosta, ja hyvien pallo- ja pelipaikkamuutosten jälkeen Nina voitti toisen sarjan. Kolmas sarja eteni Ninan hienoisessa johdossa, mutta reikä yhdeksännessä ruudussa kaatoi suomalaisen mitalihaaveet. Ninalta kuitenkin hieno nousu ja Mastersin kahdeksas sija.

Nina oli tyytyväinen EM-kisoihin kokonaisuutena.

– Etukäteen ei ollut odotuksia, joten kiisoista jäi positiivinen mieli. Mastersin loppu eli viimeisen ruudun 7–10-reikä jäi vähän harmittamaan, mutta tästä tuli intoa tuleviin treeneihin. Näillä melko vähäisillä keilavuosilani huomaa, että vaikeuksista on vaikea selvittää yksin. Esimerkiksi tänään Mastersissa kiitos kotijoukoille ja katsomoon hyvistä neuvoista. Itse en olisi uskaltanut lähteä pallonvaihtoon. Ja hienoa oli onnistua koko joukkueella joukkuekisassa.

Reija summasi omaa kisaurakkaa seuraavasti.

– Alkupäivät olivat vaikeita enkä saanut pitkään olosuhteeseen sopivaan heittoa ja pallonreaktiota. Keskustelut Suomessa olevien koutsien ja pallogurujen eli **Jarmo Ahokkaan** ja **Sami Heinilän** kanssa auttoivat avaamaan pallojen pintoja reippaasti, ja sen jälkeen palloreaktiot paranivat ja samalla luotto omaan keilaamiseenkin parani. Myös **Piritta Kantolan** muistiinpanot viimeisimmistä kisoista Aalborgissa auttoivat vahvistamaan omia havaintojani rataeroista. Joukkuekisan semi-

finaalissa ja finaaliin löysin päini sisällä oikeat ajatukset, joiden ansiosta Single-päivä ja varsinkin sen finaali pelit onnistuivat hyvin, Reijaa sanoo ja kehuu Suomen naisten onnistunutta arvokilpailureissua.

– Kokonaisuudessaan Suomen joukkueelle ja kannustusjoukoille voi antaa kisoista hyvän arvosanan. Parikisan ja joukkuekisan ensimmäisen päivän vaikeuksien jälkeen noustiin taistelemaan mitaleista ja niitä saatiin joukkuepelistä ja singlestä. Ja Mastersinkin mitali jäi vain yhden ehjän ruudun vajaaksi. ●

Valmennukset | Materiaalit | Keilaluterit | Livelähetykset | Fanituotekauppa syksyllä 2023

Keilailun oma, uusi verkkokauppa on avattu!

Tutustu nyt!
kauppa.keilailu.fi

INARIA®

— Millilleen.

Munkkiniemi & Arabia

Unelmiesi liukuovikaapit ja liukuovet mittatilauksena

Kotimaiset Inaria-säilytysratkaisut valmistetaan aina mittatilaustyönä sinun kotiisi. Etsit sitten unelmiesi liukuovikaappia, erillisiä liukuovia tai tilanjakajia, toteutamme kaikenlaiset säilytys- ja tilanjakoratkaisut aina laadukkaasti, tyylikkäästi ja ennen kaikkea yksilöllisesti – paikoilleen asennettuna tietenkin.

Hoidamme korkealla ammattitaidolla ja ystävällisesti palvelen niin mittauksen, suunnittelun, valmistuksen kuin asennuksenkin. Millilleen. 🌸

Inaria Studio Munkkiniemi

Munkkiniemen Puistotie 21
munkkiniemi@inaria.fi
Jani 050 567 9006
Harri 040 731 6483

Inaria Studio Arabia

Toukolankatu 13
arabia@inaria.fi
Joni 040 839 2468